

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಪಾಲಕರು: ನಾಗರತ್ನ

ಕೆಳಗಿನವೆಂಬುದು ನ್ಯಾಯದೀಪಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೆಳನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದ ರಿಂದಲೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅ-ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಮಾಜ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಅನೀತಿಯಾದುದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. "ವೃದ್ಧನ ಬುದ್ಧಿ" ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಪ್ರಕೃತ್ಯತ್ವವು ತಿಳಿಯ ಯುಕ್ತಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಕೆಳನ ವಿವೇಚಿ ಜಾಗೃತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮರನಾಥ

ಶಿವಾ, ಅನೇಕಾ ಲಬ್ಧಾರೀ ಖಡ್ಗೋನಾಪ್ನೋತಿ ಗಾರವಮ್
ವಹನ್ಮಹಿ ಬಹುನ್ಮಹಂ ಪರಃ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ, ಗಾರವಮ್

ಬಂಗಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕತ್ತಿಗೆ ಗೌರವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ಎಷ್ಟು ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಲಿತರೂ ದುಷ್ಟನಿಗೆ ನಾಲ್ಕರ ನಡುವೆ ಗೌರವವೇನೂ ಇರದು.

ಸಂಪುಟ: ೭೩

ಅಕ್ಟೋಬರ್ '೮೪

ಸಂಚಿಕೆ: ೪

ದಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

1: ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ಸಿಗರೆಟ್‌ಗಳಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯ

ಸಿಗರೆಟ್ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೪೩ ಲಕ್ಷ ಜನರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮರಣಗಳು ಮನೆಯಾ ಮಿಂದಷ್ಟೇ ಲಹಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಭಯಾನಕವಾದ 'ಪ್ರಾಣ' !

ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಅತಿ ಭಯಾನಕವಾದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮನುಷ್ಯನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅಸ್ಕೇರಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕಕರ್ತಕ ಮ್ಯಾರ್ ಮುಲ್ಲೆನ್ಸ್. ಮನುಷ್ಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಲಿಂಗ ಬಾಂಬುಗಳು, ವಾತಾವರಣ ಕಾಲಿಪ್ಪವು ಯಾವತ್ತೂ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸರ್ವನಾಶನ ಮಾಡಬಲ್ಲವೆಂದು ಮುಲ್ಲೆನ್ಸ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅತನು ೨೦೦೦ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಬೋಸಿನೊಳಗಿದ್ದು, ತನ್ನ ಮುಂದೆ "ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಾನಕವಾದ ಮೃಗ" ಎಂದು ಬೋರ್ಡು ಬರೆಯಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಹಾಡು ಕಲಿತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್

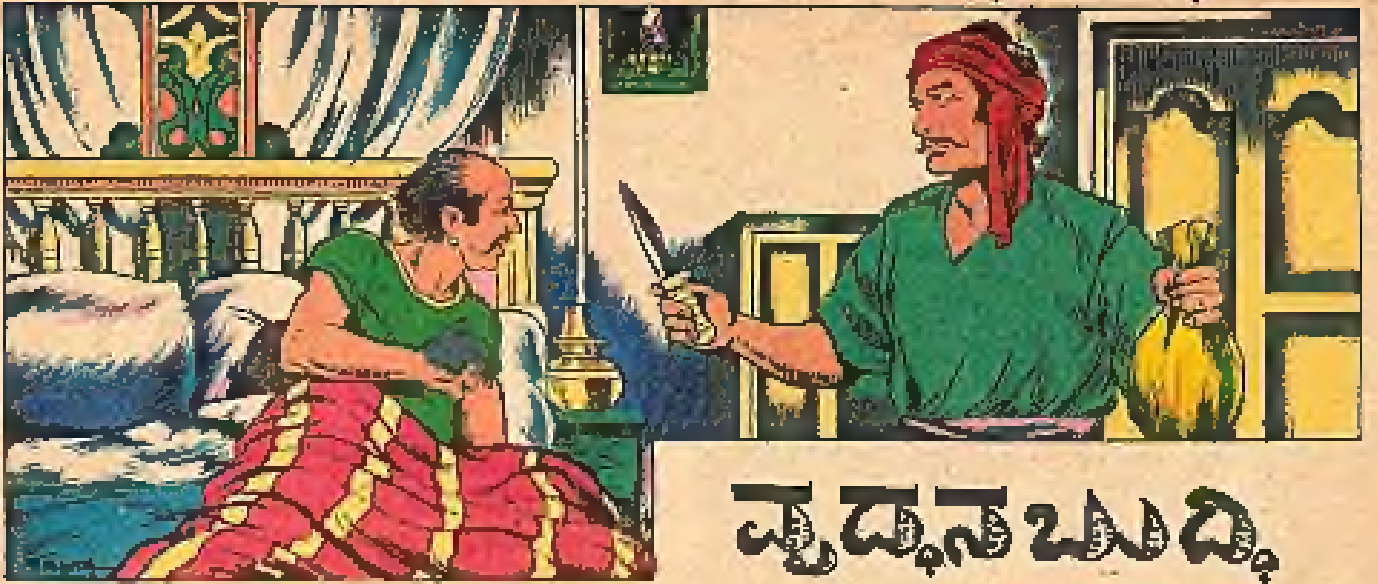
ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಲಾ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಅಥ ಬೆನ್ಸಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಸರ್ವವು ತಿಳಿದ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಇದೆ. ಸಾವು ಒಂದು ರಾಗದ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಸಾಕು, ಈ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳ ಪೂರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

೦. ಕೆಡ್‌ಕ್ರಾಸ್ ಸೊಸೈಟಿ (೧೯೭೪) ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರಾರೊಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ ?
೧. ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಗಿಳಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೆಡೆದವ್ವು ಯಾರು ?
೨. ದಕ್ಷಿಣ ಭೂವವನ್ನು ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ತಲಪಿದವರಾರೊಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯು ?

೩. ಬಕ್ಸಿರಾಜ್ ಸಮಿತಿಯ ಮೊದಲನೇ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಯಾರು ?
೪. ಪ್ರಪಂಚದ ಮತಗಳ ಮೊದಲನೇ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿದ ಭಾರತೀಯನು ಯಾರೊಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

(ಉತ್ತರ ಒಲಿಸಿ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಮೃದ್ಧನ ಚುರುಕು

ಓಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನೆಂಬವನು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕಳ್ಳಸೊಬ್ಬನು ಆತನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಅವನು ಶಯನಾಗಾ ರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೂ ಶೆರೆಯ ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ನಗ ನಾಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ, ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಾಲಿಗೆ ಏನೋ ತಗಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಕಳ್ಳನು ಅವನಿಗೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಕೂಗಿದರೆ ಎಚ್ಚರ" ಎಂದು ಕೊಂದುಬಿಡುವ ಅರ್ಥ ಸೂಚಿಸಿದನು.

ಭೀತಿಯಿಂದ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸ್ವರವೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನು ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಗಂಟುಹೊಂದಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಅಮೇಲೆ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಮಂಚದಿಂದಳಿದು "ಕಳ್ಳಾ! ಕಳ್ಳಾ" ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕೂಗಿದನು.

ಆ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನೆಯೊಳಗಿನವರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದರು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರೂ ಎದ್ದು ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಅವರಣದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹಾರಿದ ಮೇಲೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಿ ವೃದ್ಧರಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ಮನೆಯ ಅರ್ಧತರದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳಸಾದುದರಿಂದ ಗುಮ್ಮನಿಂದ ಆ ಮನೆಯೊಳಗೂ ಎನಾದರೂ ಕಳವುಮಾಡಲು ಸಿಗುವುದೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅವನು ಪುಲಗುವ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಮಂದವಾಗಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಓಪ್ಪ ಮುದುಕನು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಮುದುಕ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೇ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಕಳ್ಳನ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧನದ ಗಂಟು ಇದ್ದಿತು. ಎರಡನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡನು. ಅದರೂ ಮುದುಕನು ಬ್ಬಾರ

ವನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಕಳ್ಳನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು. "ಹೆಚ್ಚು ಸವಕ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಬಂದೆಯೇನೋ ಹುಡುಗಾ? ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನೀನು ಬಾರೀ ನೋಡುವುದವ್ವಾ! ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು?" ಎಂದನು ಮುದುಕ.

ಈ ವೃದ್ಧನು ಕುರುಹನೆಂದು ಈಗ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೂದಲೇ ಗೊಂಬೆಗೆ ಸುರಗಿಕೊಂಡು. "ಅಲ್ಲೋ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಲ್ಲ! ನಮ್ಮವನ ಸ್ನೇಹಿತ! ಅವನೇ ನನ್ನ ಕಳಿಸಿದ್ದು" ಎಂದನು.

"ಅವನನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ? ಪಾಸತಾಲೇಲೇ ಬಿಡ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೇನು?" ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಮುದುಕ.

ಈ ಮುದುಕನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನೋ, ಮೊಮ್ಮಗನೋ ಇರುವನೋ, ಅವನು ದಿನಾ ಪಾಸತಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿದು ತಡವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವನೋ,

ವೃದ್ಧನು ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾಡದೆ ಅವನ ಬಾರೀ ಕಾಯು ತಿರುವನೋದೂ ಕಳ್ಳನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

"ಅವನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಂತೋ. ಈ ಸಮಾಚಾರ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ." ಎಂದನು ಕಳ್ಳ.

"ಅವನೊಬ್ಬ ದೂವಾಗಲೂ ಹೀಗೇನೇ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನಿನ್ನೂ ಮಲಗುತ್ತೇನೆ. ನೀರು ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕುಡಿದು ಹೋಗು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುದುಕನು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮೈಬಾಚಿಕೊಂಡನು.

ಕಳ್ಳನಿಗೆ ತಪ್ಪು ಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯವೆಂದು ತೋರಿತು. ಗಂಟನೊಂದಿಗೆ ಬೇದಿಗೆ ಹೋದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಿಡಿಯುವ ಸಂಭವ ಎದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಗಂಟನ್ನೂ, ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗೋಡೆಗೆ ಕಗ್ಗಲಿಟ್ಟ ಕುಬ್ಜವಾದ ಸಂಚಿಯನ್ನೂ, ಅಂಗಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಈಗ ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿ ಗೃಹಸ್ಥನ ಹಾಗಿದ್ದನು.

"ನಿನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಏನು ವ್ವಾ? ನೀರು ಕುಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದನು ಮುದುಕ.

"ಏಚ್ಚಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನೀರು ಕುಡಿದಾಯಿತು. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಕಳ್ಳ.

"ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲವ್ವ. ನನಗೆ ಒಂದೊಂದುಪಾರಿ ನಿಡ್ಡೆಬಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿದರೂ ಎಚ್ಚರಾಗದು. ಹುಡುಗ ಬೆಳಂಜಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾನು, ಬಾಗಿಲು ಹಾಗೇ ಇರಲಿ ಬಿಡು" ಎಂದನು ಮುದುಕ ಮಂಚದಿಂದ ನಿಳದಿಯೇ.

“ಹೀಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಳ್ಳ ನಾದರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಾನು. ಕಾಲ ಕಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

“ಈ ಮುದುಕನ ಮನೆಯ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಕದಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಏನಿದೆ ಮಣ್ಣು? ದಿನಾ ನನ್ನ ತಿರುಗೋ ಮಗನಿ ಗಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಮುದುಕ.

ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಮುದುಕನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯುಂಟಾ ಯಿತು. ಎಂದಾದರೂ ಸಮಯಬಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಅವನು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಬೀದಿಗೆ ಹೋದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟಿ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಗುಂಪು ಅವನ ಕಡೆಗೇ ಬಂತು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅವನು ಬೇರೆ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದವ ನಂತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎತ್ತ ಹೋಗುವನೋ ಕೇಳೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನ ಸಮೀಪ ಬಂದರು.

“ಯಾರಯ್ಯಾ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಕೇಳಲು, “ನಾನು ಆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ. ಅವರ ಮಗ ತಂದೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹೇಳಿ ಹೋಗಲು ಬಂದೆ” ಎಂದನು ಕಳ್ಳ.

“ಅದೆಷ್ಟು ನಿಜವೋ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವಿ ರಂತೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.” ಎಂದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲೊಬ್ಬ. ಕಳ್ಳನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವೃದ್ಧನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ತೆರೆದೇ ಇದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಮುದುಕನ ಮುಂಗಾವ ಕೋಣೆಗೇ ಹೋದರು. ಮುದುಕ ಮತ್ತೆ

ಮುಂಚೆದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಾಗಿಲಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

“ಏನೇ ಅಬ್ಬಯ್ಯಾ, ಇವರೊಬ್ಬರು ಈ ಮನೆ ಯಿಂದ ಹೊರಗೆಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಸ್ನೇಹಿತರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮಗೇನೋ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಲು ಬಂದರುಕೆ. ನಿಜವೇನು?”

ಮುದುಕನು ಗುಂಪಿನವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ “ಅವನು ಹೇಳುವುದು ಯಾವುದೂ ನಿಜವಲ್ಲ. ಅವನು ಕಳ್ಳ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಮೊದಿಗೆ ಬಂದ. ಎರಡನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅವರದನ್ನೂ ಅಗಲಿಕ್ಕಿ. ಆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದನು.

ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ಮುದುಕ ಕೋರಿಸಿದ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಧನದ ಗಂಟೂ ಕತ್ತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಕಳ್ಳ ಓಡಲು ಹಣಗಾಡುವಾಗ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿಗಳು ಸೇರಿ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿದರು.

“ಎಂಥಾ ಮೋಸದ ಮುದುಕನಿವ ! ಕುರುಡಾ ಅಂದುಕೊಂಡು ಮೋಸಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ, ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಯಬೇಕೆಂತಲೇ ಮನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರಬಾ ?” ಎಂದನು ಕಳ್ಳ.

“ಎನ್ನೋ ಬೀದಿಲಿ ಯಾರಾರೋ ಓಡಾಡುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ನೋಡಿದೆ. ದುಷ್ಟ ನಾಡ ನನ್ನ ಮಗ ಬಂದವೇನೋ ಅಂತ. ನೀನು ಈ ಕೆಡೆಗೇ ಓಡಿಬರೋದು ಕಂಡಿತು. ಯಾರೋ ದುಷ್ಟರು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೇನೋ, ಬಂದರೆ ರಕ್ಷಿಸೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತೆ. ನೀನು ಕಣ್ಣು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ನನಗೆ ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ನೀನು ಹಾನಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ. ಹೌದಾ ?” ಎಂದ ಮುದುಕ.

“ಹಾಗೇನು ! ಏ ಮುದುಕಾ ! ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತೀರಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರೆ !” ಎಂದನು ಕಳ್ಳ ಕೋಪದಿಂದ.

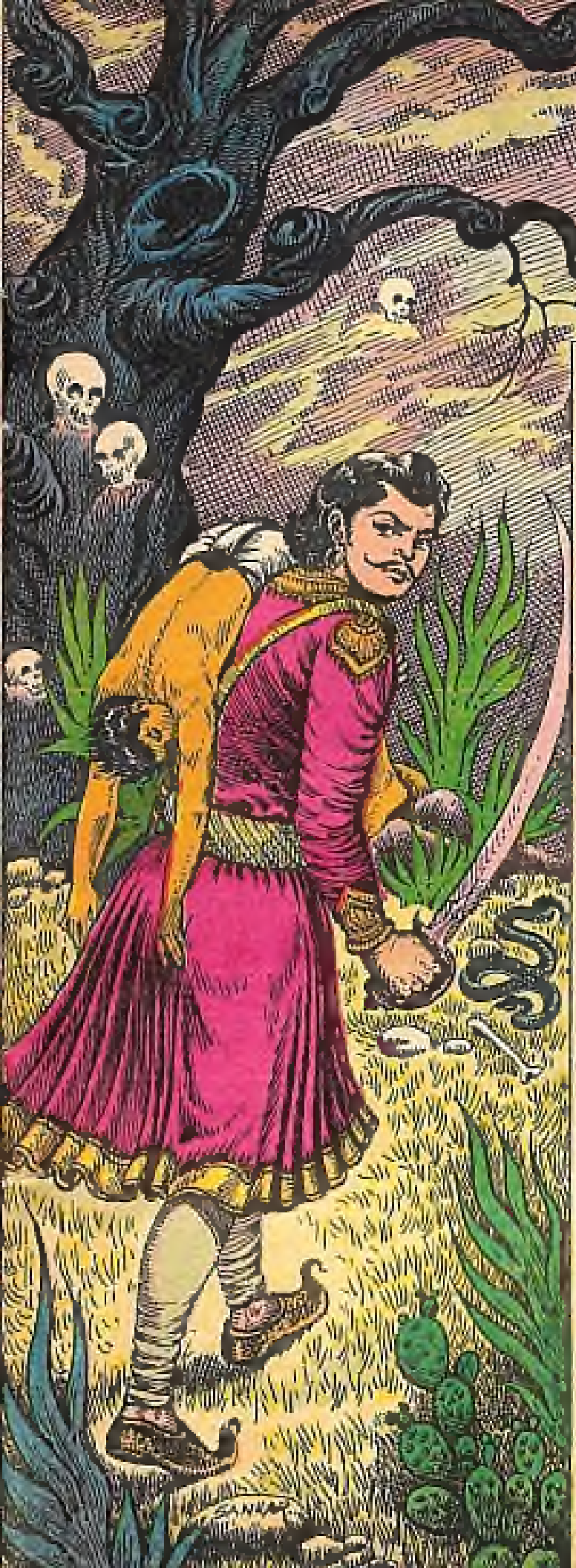
ಮುದುಕನು ಶಾಂತತೆಯಿಂದಲೇ “ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವಿರಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಜನರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಬಾರದಿತ್ತು. ನೀನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ, ನೀನೊಬ್ಬನೇ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುದರಿಂದ ನಾನು ಕಣ್ಣೆದ್ದೂ ಕುರುಡನಂತೆ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸೇರಿದಾಗ

ದೇಹಶಕ್ತಿ ಇದ್ದ ನೀನೇ ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವಿ. ಕಳ್ಳ ಬಲಹೀನನನ್ನು ಕುರುಡು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕೂಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದೂ ನೀನು ಬಲಹೀನನಾದಿ. ಕಳ್ಳನು ಬಲಹೀನನನ್ನು ಕುರುಡ ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ. ಸಹೂ ಹವ್ವ ಮುದುಕನನ್ನು ಕೂಡಾ ಬಲವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿದ ಹತ್ತುಮಂದಿಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರು. ಆಗ ಅವರು ತಪ್ಪದೆ ನಿನಗೆ ಒಳಿತೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು, ಕೋಪತಾಪದಿಂದ ಕುರುಡನಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರವ್ವಾ” ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, “ಅಷ್ಟಯ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಇವರ ಮಗನೊಬ್ಬ ದುಷ್ಟಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಲೆಯುವುದೇನೋ ನೆಜವೇ. ಅದನ್ನು ಇವರು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಸಿಗಿಸಿಹಾಕಲು ಬೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಕಡ್ಡೆ ಸೂತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ವೆಂಕಟಾ ಚಲಯ್ಯ ಎಟಾರಣಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದರು. ಪೈದ್ಯನ ಮಾತಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡ ಕಳ್ಳನು, ಬದುಗದೆ ಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿಯೇ ಬಾಳಿದನು.

ಮಂತ್ರದುಂಗುರ

ಅದೇ ಮರದ ಕೀಲಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲಾಗದೆ ಶವದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನೇತಾಡು ತಿದ್ದ ಬೇತಾಳವು ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ಮತ್ತೆ ಬಿಡದೆ ಬಂದ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು, ಮರದ ಮೇಲೇರಿ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಮಧ್ಯೆಯಿಂದ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಶವದ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಛೇರೇ, ಮಹಾರಾಜನೇ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರಮ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ ನೀನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಯಪ್ರದನಾಗುವಿಯೋ ಏನೋ! ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿನಗೂ ಪಾಠವಾಗಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಅಪ್ಪಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ದನ್ನು ಬಲು ಹಗುರಾಗಿ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೀಳುತ್ವ ಇದ್ದರ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮರೆತು ನಡೆಯಬಹುದು" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಬೇತಾಳಕಥೆಗಳು?

ಸುಮಂತನು ಬೊಟ್ಟಿನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಿವು ವಿಯೋಗವೂ, ಮಾತೃ ವಿಯೋಗವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಗೆ ಕ್ಷಣಕರ ಬಂದು, ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಾನು ನಡೆಸುವ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವರಿಸಿದನು. - ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಂತನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನೂ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು.

ಮುನಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, "ಅಪ್ಪಾ, ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗು. ಯಾವ ರಾಜನಾದರೂ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹರಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಸುಮಂತನು ರೋಹಿತವರವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ರಾಜನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಆ ರಾಜ್ಯವಿರುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಡೆದನು. ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ದಾರಿತಪ್ಪಿತು. ಸಂದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡನು.

ಇನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವುದೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಸುತ್ತಲೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಶಿಥಿಲ ಗೃಹವಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿ, ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಬಿಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಮಂತನು ಆ ಗುಡ್ಡದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

ಗುಡ್ಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮಂತನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನ ದುಸ್ಪುಗಳು ತುಂಬ ಬೆಲೆ ಬಾಳು ಪಂಥವು, ನೋಡಿದರೆ ಯಾವುದೋ ದೇಶದ ಯುವ ರಾಜನ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನು ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂಬ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಂತನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ, ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೈಬೋದಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಯುವಕನು ಪ್ರತಿ ಪವನಕ್ಕಾರವೇನೂ ಮಾಡದೆ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರಭಾವ ತಂದುಕೊಂಡು, "ನೀನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪವ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಬಂದೆಯೇನು? ನಮ್ಮ ಬೃಂದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಅವಕಾಶವು ಯಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕತ್ತಿಯೊಡ್ಡದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆ. ಸಿದ್ಧನಾಗು" ಎಂದು ಒರೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಸರಕ್ಕನೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ನೋಡಿದನು.

ಸುಮಂತನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, "ನೀವೇನು ಹೇಳುವಿರಿ? ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಕತ್ತಿಯುದ್ದವೇ! ಅಥವಾ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕತ್ತಿಗಿತ್ತಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ವೈರತ್ವವಂತೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಈ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಕಾಳ ರಾತ್ರಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಹಾಳು. ಈ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವ ಎಂತಹುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಯುವಕ.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಸುಮಂತನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿದುವು. ಅವನು ಯುವಕನೊಂದಿಗೆ, "ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇನು ಹೇಳುವಿರೋ ನನಗಿಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವೇನೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಅದ್ದು ಬರುವನೆಂದುಕೊಂಡಿರಾ? ಇಲ್ಲಯಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವುದೋ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾ ಗುಡ್ಡದ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಬಂದೆ. ಆಪ್ತ" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಯುವಕನು ಪಾಂಚ ನಾದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆ ಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಸುಮಂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಯುವಕನು ರೋಹಿತಪುರದ ಯುವರಾಜ. ಈ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿರುವ ಶಿಥಿಲ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಭೂತ ಪ್ರೇತಗಳು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಶಿಥಿಲ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರಾರೂ ಬದುಕಿ ಬಾಡುರಲ್ಲ. ಆ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಒಂದು ಮಚ್ಚೆ ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ತಲೆದಿಂದ ಬುಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಂತ್ರದುಂಬಿರಬಿದೆ. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಕತ್ತರೆಯ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆ ಶಿಥಿಲ

ಗೃಹದೊಳಗಿದ್ದು ಕಳೆಯುವವರೇ ಆ ಮಂತ್ರ ದುಂಬಿರ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬರಳಲ್ಲಿ ಧೂ ಕೊಂಡವರು ನೂರು ವರ್ಷ ತುಂಬದೆ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಆ ಊರಿನಿಂದ ಕುಖ್ಯತೆ.

ಆ ದಿನವೇ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾದುದರಿಂದ ಯುವ ರಾಜನು ಶಿಥಿಲ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

"ಆ ಮಂತ್ರದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬೇಕೆನ್ನುವವರು ವಿಶಾಂಗಿಯಾಗಿ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಆ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳಿರುವ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಮಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಬಳಗಾಗುವವರಾಗೂ ಇರಬೇಕು. ನೀನು ಅಚ್ಚುಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದು ನನಗೊಂದು ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀನು ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗೆ ನೆಪಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೊಂದು ಧೈರ್ಯ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬರುವವರೇ ಇರುವ ಯೆಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು ಯುವರಾಜ.

ಸುಮಂತನು ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ನಿಮಗಾಗಿ ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಅಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಾಠ್ಯನು ತ್ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯುತೊಡಗಿತು, ಯುವ ರಾಜನು ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಏರಲು ತೊಡಗಿದನು. ಸುಮಂತನು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಮೃಗಗಳೂ ಮಾಡುವ ಬೇರ ಬೇರ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಡಿಗಳ ಸಪ್ತಕವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಯುವರಾಜನು ಗುಡ್ಡವನ್ನಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕೊಡಲೇ ಸುಮಂತನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏನಾಯಿತು? ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಯುವರಾಜನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಂಪಿಸುವ ಕಂಠದಿಂದ "ಅರ್ಧ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆನಗೇನೋ ಹೇಳಿರಾಗದಂಥ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂದನು.

"ಭಯವೇಳಿ ಯುವರಾಜಾ? ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿಬಿಡಿ" ಎಂದು ಸುಮಂತನು ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಒಡಾಟಗಳು ತಾವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೀಡು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ಯುವರಾಜನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಫಲಗೃಹದ ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ನರಿಗಳ ಊಳ್ಳನಿ ಕೇಳಿತು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಹೊಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಿಂಚು ಹುಳುಗಳು ವಿಫಲಗೃಹದ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರಾಡತೊಡಗಿದುವು. ಅದೇನೋ ಬೆಂಕಿಯ

ಮನೆಯೂ ಎಂಬ ಧರ್ಮ ಕುಟ್ಟಿತು. ಮುಂದೆ ಅವನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳೂ ಕೆಡಲಿಲ್ಲ.

ಯುವರಾಜನು ಹೆವರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಒಂದು ಸುಮಂಕನೊಂದಿಗೆ "ಹಿತ್ತಾ ಧರ್ಮದೊಳಗಿರುವ ಆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಕಳೆಯುವಂತಹ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸವು ಹೆವರಿಲ್ಲ. ಸೋತೆನವ್ವಾ" ಎಂದನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ.

ಸುಮಂಕನು ಸ್ವಲ್ಪಕೊತ್ತು ಅರೋಚನ ಮಾಡಿ, "ಹಿರಾಣ್ಯಾಕುಂಡಿ ಕುಮಾರಾಣಾ ಹಿವು ಅನಾಮಕಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನೂ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಅದು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆನ್ನಲು ನಾನಾರು?" ಎಂದನು ಯುವರಾಜ ತುಂತನಾಗಿ.

ಸುಮಂಕನು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಯಾವ ಕುಟ್ಟಿಗೂ ಇಲ್ಲ. "ಶ್ರೀಶ್ರೀ ತಂದೆಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಾ ಕಿಫಲಗ್ರಹವನ್ನ ತುಂಬಿದನು. ಒಳಗೆ ಗರಾಂಧ

ಕಾರ. ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದಿ ಇದ್ದವು. ಅವನು ಒಳಗೆ ಕಾರಿದುವಾಗ ಗುಡಿಗೆ ಅದುರಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿ ಯಾರೋ ಅಡ್ಡುವ ಕ್ಷಿಪ್ರಾ. ಸಾವು ಧರ್ಮಗಳೂ ಹೊರಬವು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ಅನುಮತಿಸಿರುವವನಾದುದರಿಂದ ಸುಮಂಕನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾ ಹೆದರದೆ ಕೈಮುಂದ ತಾವುಕ್ಕ ಕೊಳೆ ಯೊಳಗಿನ ಮುಂಡದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು.

"ಲೋ! ನೂರು ಮರ್ ಬದುಕಿಬೇಕೆಂಬ ನಿನ್ನ ಮುರಾಕೆಯೇ ಈ ದಾತ್ರಿ ನಿನ್ನ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ!" ಎಂಬ ಧೀರ ಕಂಠದಿಂದ ಪೂಂದು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬತ್ತು.

"ನನಗೆ ನೂರು ಮರ್ ಬದುಕಿಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗಿ ಒಂದನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರೆ ಈ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಮರಣವೆಂಬುದು ನಿಧಿಯ ನಿರಾಸವಾದರೆ ತಪ್ಪಿಗೊಳ್ಳುವ ದೋಷವೆಂದು ನನಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ" ಎಂದನು ಸುಮಂಕ ದಿಕ್ಕಿಲಿಂದ.

ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಯ ಮಂತ್ರದಾಗಿದೆ. ಭೂತ
ಗೃಹದ ಮೂಲವಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಸೀತೋತ್ಸವವಾಗಿ
ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ" ಎಂದನು.

"ಮಿತ್ರಾ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗದಿದ್ದೇನೆ.
ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬದುಕು ಬಂದಿರುತ್ತೀ.
ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಏನು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲಿ?"
ಎಂದು ಯುವರಾಜನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು. "ನನ್ನ
ಕೊಡಲಿದ್ದಿರುವ ಈ ರತ್ನಹಾರವು ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರ
ಚಂದ್ರನ ನಾಗಾ ದೇವಿಯುಳ್ಳವರು. ಇದನ್ನು ಕಳೆದರೆ
ಈಗಲೇ ಕೊಡು ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀನಿ. ತೃಪ್ತಿ
ತಾನೆ?" ಎಂದನು.

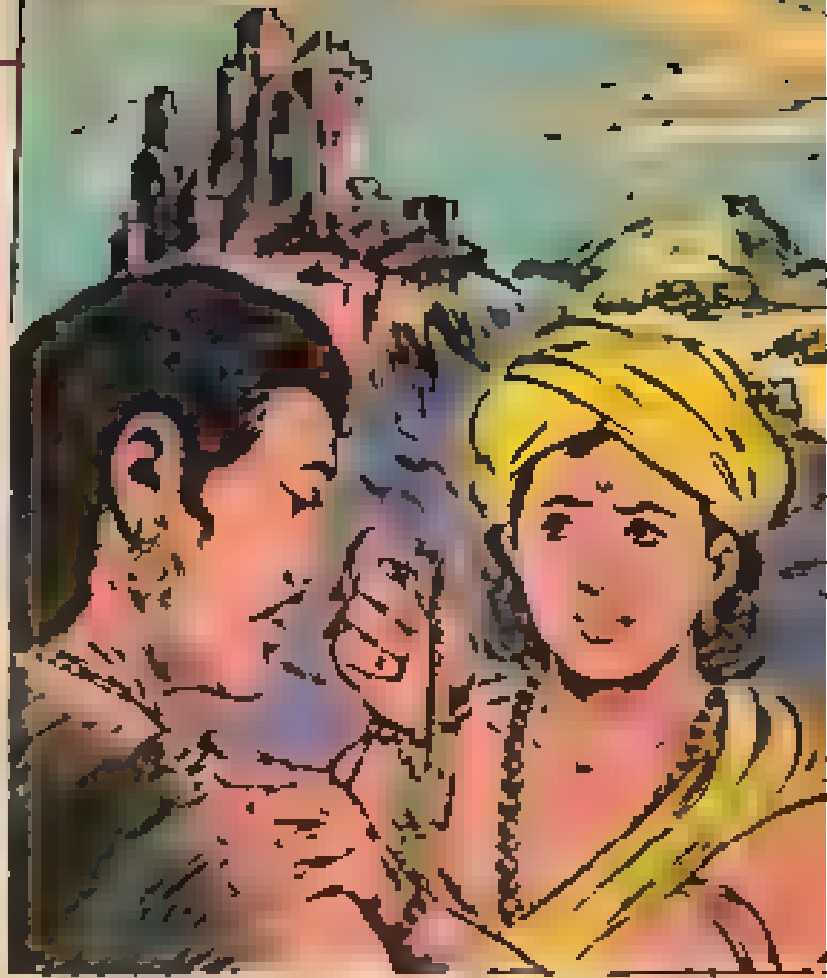
ಸುಮಂತನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ, "ನಾನು
ಮಂಡಿತ ಇತರರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.
ಇಷ್ಟು ವಾರಿತ್ಯ ಸುಪಾದಿಸಲು ಗ್ರಂಥರಚನೆ
ಮಾಡುವುದು ಇಂಥದೇ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ನನ್ನ ಪೂಜಾ
ವಸ್ತ್ರ ಹೇಗೆ ತಿರುಗಲಿ?" ಎಂದು ಮುನಿರಾಜನು
ಕೇಳಿದನು.

"ಈ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ನೀವೇ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ
ಮಾಡಿ, ಬಂದ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಧಿಸ್ತ
ರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿ
ಸಿರಿ. ನಾನು ನನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಸುಮಂತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಆ ಮುತಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳ ಮುತಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಕಾಕ್ಕಾಕ್ಕಾ
ತಡುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬ
ರುವಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಎಲ್ಲಿಗೆಂದು ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು
ವಿರೋಧಿ ಶಿವರಾಜ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ"
ಎಂದು ಸುಮಂತನು ಮತ್ತೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟು
ಹೋದನು.

ಬೇತಾರವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿ.
"ರಾಜಾ, ಭೂತಪ್ರೇತಗಳು ದಾಸಮಾಡುವ ಆ
ಶಿಥಿಲ ಗೃಹದಿಂದ ಅದುವರೆಗೂ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ
ಬದುಕು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಸುಮಂತನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹೇಗೆ ಬದುಕು ಬರುವ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ಅದುವೇ
ವಾದ ಮಹತ್ವದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಇಷ್ಟು
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇ ದೇವ
ರಾಜನಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟನು? ಅವನು ಹೋಗಿ
ಬಿಡುವುದೇನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ. ಅದರ
ಅರ್ಥವು ಯಾವರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವುದಾದ ಮೇಲೆ
ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬ, ಅಪರಿಚಿತವಾದ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ
ಬಂದನೇ? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಈಗ ಉತ್ತರ
ಕೊಡಲು ಹೇಳಿದ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರು
ಜೊರೆಯುವಾಗಲೇ ಮೇಲಿನ ಗೊತ್ತಿರುವುದು?
ಹೋದರೆ!" ಎಂದು ಸುಮಂತನಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ

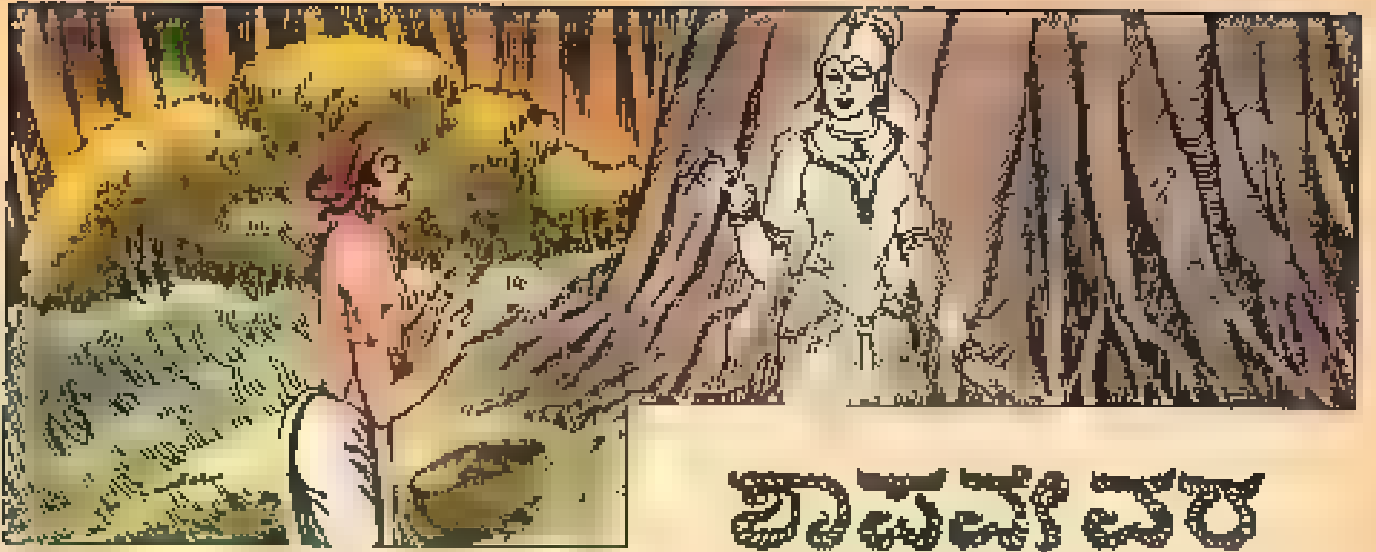
ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು : "ಭೂತ ಪಿತೃಚಿ
ಗಲಿಂದರೆ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದಿರುವ ಪಂಡಿತನಿಗೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆ ಭೂತಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ದವರಲ್ಲಾ, ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಸತ್ತು
ಬಿಡಲಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥವರೇ
ಸತ್ತು ಭೂತಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಂತನು
ಆ ಮಂತ್ರದ ಉಂಗುರವನ್ನು ತಾನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ
ದಿರಲು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಅವನಿಗೆ
ವಿಧಿಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇದೆ.
ಮನುಷ್ಯನು ಮೂರು ವರ್ಷ ಬದುಕುವ ವಿಚಾರ
ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದಲ್ಲಿ
ವಯೋಭಾರದಿಂದ, ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ
ಮೃತ್ಯುವು ಏನಾ ಯಾಕೆಂಬೆಂಬ ಗುರಿಯಾಗುವ
ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಎಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ
ರಾಜನು ಆ ಮಂತ್ರದ ಉಂಗುರವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂದು ಹುಚ್ಚಿಡಿದು ಬಂದವನು. ಸುಮಂತನು
ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸುಮಂತನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಲೂ ಬಹುದು. ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಸುಮಂತನು
ಇಳಿದು ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವರಾಜನು ಗಾಢ
ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮದ್ಯಾಹ್ನ ವಾಡಿದ್ದರೆ ಸುಮಂತನು
ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ಕೆರೆ ಕಡಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರ
ಸುಮಂತನು ಪಂಡಿತನು, ಜ್ಞಾನಿ.

"ಆ ಯಾವರಾಜನೆಂದಿಗೆ ಸುರಿ ಸುಮಂತನು
ರೋಹಿತಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಪ್ರಬಲ
ವಾದ ಕಾರಣವಿದೆ. ಯಾವರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರದ
ಉಂಗುರವನ್ನು ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡವನು
ಕೀರ್ತಿ ಬೇರಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಂತನು ನಡೆವಾದ
ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಎಂದಾಯಿತೂ ಒಹಿರಂಗದೊಳದಿಂದ
ಲಾಡಲೆಂಬ ಭಯವು ಯಾವರಾಜನನ್ನು ಹೆದರಿಸದೆ
ಬಿಡಲಾರದು. ಆ ಭಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನು
ಪಂಡಿತನಾದ ಸುಮಂತನನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಯಾವ
ರಾಜನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಸುಮಂತನಿಗೆ ಅಗಿಂದಾ
ಗರೇ ಒಹುಮಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು
ತೆಗೆದೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ,
ಇನ್ನು ನೀನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹೇಳುವುದೇ. ಪಂಡಿತನಾದ ಸುಮಂತನಿಗೆ ರೋಹಿತ
ಪುರದ ರಾಜಾಸ್ಥಾನವಾದರೂ, ಬೇರೆ ಯಾವ
ರಾಜಾಸ್ಥಾನವಾದರೂ ಒಂದೇ. ಅದುದರಿಂದಲೇ
ಅವನು ರೋಹಿತಪುರದ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ
ಬೇತಾಳವು ಶವಸಮೇತ ಹಾರಿಹೋಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆತಾಡತೊಡಗಿತು

ಶಿವಮೊದಲ

ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮಾಂಗುಲಿಕಾಂಬ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಪತಿ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೇಡಿ ಬೇಡಿ ತಿರುಗಿ ಹಣ್ಣು ಮಾಡುವವನು. ಹಳ್ಳಿಯ ತೋಟಗಳಿರುವ ಒಡೆಯರ ಹತ್ತಿರದಿಂದ, ಯಾವ ಯಾವ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಹಣ್ಣುಗಳಾಗುತ್ತವೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಮುತ್ತುದಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಒಯ್ದು ಮಾರುವನು. ಆದೇ ಅವನ ಜೀವನದ ದಾರಿ.

ಒಂದು ದಿನ ಸಿಂಹಾಪತಿ ರಾಮಪುರಕ್ಕೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆ ದಿನ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸೂತ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂತದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಪತಿಯ ಒಂದು ಹೆಡಿಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಖಾಲಿ ಹೆಡಿಗೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆಯು

ತ್ತಿರಲು ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಖಾಲಿ ಹೆಡಿಗೆ ಒಮ್ಮೇಲೆ ಭಾರವಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅದೇನಾಯಿತಪ್ಪ !

ಈ ವಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಹೆದರಿ ನಡುಗಿದನು ಸಿಂಹಾಪತಿ. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಹೆಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಕೆಳಗಿಳಿಸುವಾಗ ಭಾರವೇ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೆಡಿಗೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿರಲೇ ಇದ್ದಿತು.

“ಛ ! ಏನೋ ನನ್ನ ಭ್ರಮೆ !” ಎಂದುಕೊಂಡು ಸಿಂಹಾಪತಿ ಮತ್ತೆ ಹೆಡಿಗೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕಡಿ ಇಟ್ಟನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಡಿಗೆ ಹೊರ ಭಾರವಾದಂತೆ ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. “ಇದೇನು ಮಾಯೆ ! ಯಾವುದೋ ದೆವ್ವದ ಕಾಟವೇ ನಿಜ !” ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೆದರಿದನು ಸಿಂಹಾಪತಿ.

“ಹೆದರಿದೆಯೇನವ್ವಾ ಸಿಂಹಾಪತಿ ?” ಎಂಬ ಒಂದು ಮಂಜುಳ ಕಂಠಸ್ವರವು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಂಹಾಪತಿ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು, “ಹೆದರಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ? ಅದೇನಿಲ್ಲ. ನೀನು ಯಾರು ? ಎಲ್ಲಿಂದ

ಮಾತು ಮತ್ತಿರುವೆ? ನನ್ನ ಹಡಿಗೆಯ ಭಾರಕ್ಕೆ
ನೀನೇ ಕಾರಣವೇ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಅನುಮಾನ ನಿಜವೇ. ಅದೇ ನಾನು
ದವ್ವ ಭೂಕುಳೇನಲ್ಲ. ವನದೇವತೆ ನನಗೆ ಬಹಳ
ಕಾಲದಿಂದ. ಮಾನವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ
ಲ್ಪಟ್ಟ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಈಗ
ನಿಂದ ಆ ಕೊರಕೆ ತಿರಿಕು ನೀಗೆ ಏನಾದರೂ
ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ
ಅರಳು ಮರವೇ ನನ್ನ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ. ಅಲ್ಲಿಯ
ದಡೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಬಿಡು” ಎಂದಳು ವನದೇವತೆ.

“ಹುಂ” ಎಂದು ಸೀತಾವತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ
ಅರಳುಮರದವರೆಗೂ ವನದೇವತೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು
ಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

“ನನ್ನ ಪಾಕೆ, ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಹಡಿಗೆ
ಕೆಳಗಿಳಿದು” ಎಂದಳು ವನದೇವತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ಸೀತಾವತಿ ಹಡಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಳು.
ವನದೇವತೆ ಹಡಿಗೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ,
“ನಿನ್ನಿಗೇನು ಬೇಕೋ ಕೇಳು” ಎಂದಳು.

“ನನಗೆ ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು,
ಅದೇ ದೊಡ್ಡದು” ಎಂದಳು ಸೀತಾವತಿ ಕೇಳುತ್ತ.

“ಕುಂದೆ-ಪದವಾದ ಸೀತಾವತಿಗೆ ನಿನ್ನಿಗೇನು ಬೇಕೋ
ಕೇಳು.” ಎಂದಳು ವನದೇವತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವಂತೆ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿಕೆ ಹಡಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಯ
ಸವಿಯಾದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬುವ
ಹಾಗಿ ಮಾಡು. ನಾಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿನ ಸಂತೆಗೆ
ಒಯ್ದು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸೀತಾವತಿ

“ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಕೇಳುವೆಯಾ?
ಸರಿ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಊರಿನ ಪತ್ತಿರ ಹೋಗುವಾಗ
ನಿನ್ನ ಹಡಿಗೆ ಮೂವನ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ”
ಎಂದಳು ವನದೇವತೆ.

ಸೀತಾವತಿ ಬೇಗದವ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಕೆಳವ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು,
“ಊರು ಸೇರುವವರೆಗೆ ತಡಮಾಡುವುದೇಕೆ?”
ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮೋಸವಿದೆ” ಎಂದಳು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವನದೇವತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ವಾಗುತ್ತ. “ನೀನೊಬ್ಬ ಮುಗ್ಧ ಮನುಷ್ಯನೇ ಸರಿ
ನಿನ್ನ ಊರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ. ಅಷ್ಟು
ದೂರ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಡಿಗೆ ಹೊರುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು
ಕೊಂಡು ಹಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸರಿ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ನಿನ್ನ
ಪಾಲಿಕೆ ಹಡಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಸಮಮಾಪನ
ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಈಗಲೇ ತುಂಬುತ್ತದೆ” ಎಂದು
ಹೇಳಿ ವನದೇವತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದಳು.

ಸೀತಾವತಿ ಪಕ್ಕದ ಹಡಿಗೆಯನ್ನು ತಲೆಯ
ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ
ದಳು. ಹಡಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇರುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ನೋಡಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ನಾಗಮ್ಮ. “ಆ

ಸೀತಾವತಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಮನದೇವತೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ, "ಹಾಗಾಯಿತೇ? ವಾವ! ಸರಿ. ಬೇರೇನಾದರೂ ಕೇಳು, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

"ನನಗೆ ಒಂದು ಮಗು ಬಂಗಾರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು!" ಎಂದನು ಸೀತಾವತಿ.

"ಇಗೋ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವನದೇವತೆ ಮನೆಯ ವಾಗಿ ಹೋದಳು.

ಸೀತಾವತಿ ಒಂದು ಮಗು ಬಂಗಾರವಿರುವ ಹೆಡಿಗೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನೆಯದಾಗಿ ಹಿಡಿದನು. ಅದರ ಬಾಕಿಯಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನೊಬ್ಬ ಕುದುರೆಯ ಗೆಜ್ಜೆ ಬೋರನು ಫಕ್ಕನೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು, "ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂತಿನಲ್ಲಿ ಮೂವನ ಹಣ್ಣಿನ ಹೆಡಿಗೆ ಕೆಲಗಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಓಡಿಹೋಗು" ಎಂದನು.

ಬಲಕಾರಿಯಾದ ಸೀತಾವತಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇದಿರು ತಿರುಗಿ, "ನೀನು ವೀರಭದ್ರನೊಥವನು ಅವನ ನಾದರೂ ಸರಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಹೆಡಿಗೆ ಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕೊಡಲಾರೆ" ಎಂದು ವೀರಭದ್ರ ನನ್ನು ದೂಡಿದನು.

ಕೆಲವು ಕೂವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವ ಹೆನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ವೀರಭದ್ರನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, "ವಾವೇ ವೀರಭದ್ರ, ಗೊತ್ತಾ!" ಎಂದು, ಸೊಂಬರಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬಿದ್ದರು. ಮಹಾ ಬಲಕಾರಿಯಾದ ಕಳ್ಳ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಸೀತಾವತಿ ಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಪೆದರ ಸಲ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ಹೆಗಲಿಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಮೂತ್ರ ಮಾಡಿದನು.

ಅಪ್ಪಕ್ಕೇ ಸೀತಾವತಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕೂಗಿ, "ಎರೋ ವೀರಭದ್ರಾ! ಇಷ್ಟು ಬಂಗಾರ ದೋಚಿಕೊಂಡ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಬದುಕಲಾರೆ!" ಎಂದು ಅರಣಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋದನು.

ವೀರಭದ್ರನು ಆ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಯಾದ ಕಳ್ಳ ಅವನ ಸಂಗತಿ ಪೂಜಾ ಮಹಾರಾಜ ನಿಗೆ ಎಂದೋ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಕೊಂದೋ, ಕೊಲ್ಲದೆಯೋ ತದವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಹು ಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ದೇಶದೊಳೆಲ್ಲಾ ರೂಢಿರ ಸಾರಿಸಿದ್ದನು.

ಸೀತಾವತಿ ತನಗಾದ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಹಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟುಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮರು ದಿನ ಅರಣಿಮರದ ಪತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವನದೇವತೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು.

ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ವನದೇವತೆಯ ಮುಖವು ಕೋಪ ದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಲು, "ನೀನೊಬ್ಬ ನವ್ಯ ಪಾತಕ ದವನು ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು

ಕೊಟ್ಟವುಗಳಿಂದ ಕೇಡು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನೀನು ಈ ಅರಣ್ಯ ಮರದ ವೆರಳಿಗೂ ಬರಬಾರದು ನಡೆ" ಎಂದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೀತಾವತಿಯೂ ಕೋಪದಿಂದ, "ನೀನು ನನ್ನ ನೆತ್ತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹಡಗೋರಿ ಕುಳಿತು ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದ ಗಳಿಗೆಯಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ನನ್ನಗೇವಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಧನ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ನಾನು ಸಮ್ಮನಿಸಲಾರೆ!" ಎಂದು ಕೋಪಿಸಿದಳು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವನದೇವತೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಕೋಪ ದಿಂದ, "ಎನ್ನೋ ಅಲ್ಪ ಮನನವಾ! ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಪಾತಿಷ್ಠ ಮುಖವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ನನಗೆ ಕೋರಿಸಬೇಡ. ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮೊದಲು ಯಾರು ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ! ಹೋಗು ನಡೆ!" ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡುವುದಳು.

ಸೀತಾವತಿ ಭಾರಿ ದಿಗಿಲುಬಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಳು. ಮೊದಲು ತನ್ನ ಇದಿರಿಗೆ ಬರುವವರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆ ಇದಿರು ಬರುವವರು ಉರಿಸುವರಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತಲೆ ಕೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತಾವತಿಗೆ ಒಂದು ಮರದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿ ನೂವಿಸ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು.

ಸೀತಾವತಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ, "ಎನ್ನೋಯ್! ಹಳ್ಳನ ಬದರಿಗೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಬಂಗಾರ ತುರ್ದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ ಗಡ ಚೋರ ವೀರಭದ್ರನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೋ ಎಂದು ಕೆತ್ತಿದನು ಎಂದು ಕೂಗಿ ನೆತ್ತರು ಕಾಡುತ್ತಾ ನರಳಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ಸೀತಾವತಿಗೆ ಮಿಂಚು ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ ಮಹಾರಾಜನ ಡಂಗುರವು ನೆನಪಾಯಿತು. ಅವನು ಕಳ್ಳನ ಕವವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಊರನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅವನೊಡನೆ ಪಾಡಾಪಾಡಿ ಹೋರಾಡಿ ಗುರ್ದಿ ಕೊಡನೆಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಜನು ಸೀತಾವತಿ ಯನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಗಡಚೋರ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕೊಂದುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟನು.

ವನದೇವತೆ ಕೋಪದಿಂದ ಕಟಿಹೋವರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತಾವತಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ನರಕವಲ

ಬ್ರಿಹದತ್ತನು ಕಾಶಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬೋಧಿರತ್ನನು ಒಂದು ವಾನರವಾಗಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದನು. ಸಂದೀಪನೇಂದ್ರನು ಆ ವಾನರಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಸಂದೀಪನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮನೂ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಸುಖೋದರರಾಜ್ಯದ ಹಿಮಾಲಯದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲ ಕೋತಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ನಾಯಕರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಕಾಯಿ ಇದ್ದರು. ಅವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಂಧರಾಗಿದ್ದಳು.

ಅಮರದಿಂದ ಸಂದೀಪನನೂ, ತಮ್ಮನೂ ಕೂಡಿ, ದಿನಾ ವಸದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಒಳ್ಳೆದ್ದಿಲ್ಲದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನು. ಗುಣವಿಲ್ಲದ ಸೇವಕ ಕೋತಿಗಳ ವರ್ಣಿತ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಆ ಕೋತಿಗಳು ಆ ಪುರುಷನನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ಕೊಡದೆ ತಾವೇ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಂದು ತಾಯಿ ಕೋತಿ ಅಪಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕಡ್ಡದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಂದೀಪನನು ಕಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು, ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಿರುವ ಕಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂದೀಪನನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, "ಅಮ್ಮಾ, ಏಕೆ ಒಗೆ ಕೃಶಕಾಗಿಯಿವೆ? ನಾವು ದಿನಾ ವಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದ್ದಿಲ್ಲದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನೀನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅಮ್ಮಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಇಲ್ಲಿವೆಲ್ಲಾ ಕಂದಾ, ಯಾರೂ ನನಗೆ ಹಣ್ಣು ಕಂಡುಕೊಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ನಾನೇಕೆ ಹುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ?" ಎಂದಳು ತಾಯಿ ಹೀಗೆ ಸ್ಮರದಲ್ಲಿ.

ಸಂದೀಪನನು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮೂದಲಿದನು. ಸಮಾಧಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ತಮ್ಮಾ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸೇವಕರನ್ನು ಜರೆದಾಡಿ ಪ್ರಮೋದನವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಾಯಕನ ವಹಿವಾಟನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮ. "ಅದ್ಭುತವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು ಅಮ್ಮನ ಪೊತನ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಗುಂಪನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟು ನೋಡೋಣವು" ಎಂದು.

ಹೀಗೆ ಅದ್ಭುತವು ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಕಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಕರಣ ಮರದ ಮೇಲೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನವನು ವಿರಾಮಿಸಿಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಕಾಯಿರ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದು ನೋಡುತ್ತ, ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕನು ತನ್ನ ಕಿರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಡಾಡೊಟ್ಟ ಗುರುಪಿನ ಹತ್ತಿರ ವಿಶ್ವಾಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ವಿಶ್ವಾಸ್ಯವು ಕೆಳಗೆ ವ್ಯತಿರೇಕವಾದ ಮೇಲೆ ಗುರುಪಿನ ಮಗ ಹೋಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಅನುಷ್ಠಾನ ಕೇಳಿದನು.

ಗುರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ, "ಅದ್ಭುತವು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸ್ಯವನ್ನು ಕಲಿತಾಯಿತು ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವು ನನ್ನದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಅವಸರವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕೂಡಿಸುವ ಕೆಳಗೆ ಮೂಲ ಬೇರು. ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೂವುಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನಿನಗೆ ಪನ್ನ ಕಾಣಿಸಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹರಿದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕನು ಕಾಶಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಗುರುಪಿನ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಹೂವು ಹೊರೆಯುವ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಬಾಳೆಗಾರನು ಬೇರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಾಣಿ ಗಳನ್ನೂ, ವಿಕಿರಣವು ನೋಡು ಅವನು ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕನು ಎಷ್ಟು ತಿರುಗಿದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಪಕ್ಷಿಯೂ ಅವನ ಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು.

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕನು ಕಾಶಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಗುರುಪಿನ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಹೂವು ಹೊರೆಯುವ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಬಾಳೆಗಾರನು ಬೇರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಾಣಿ ಗಳನ್ನೂ, ವಿಕಿರಣವು ನೋಡು ಅವನು ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಿಸು ಮಾಡಿದನು.

ಅವಳನ್ನು ನೀನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದನು.

"ಅಯ್ಯಾ! ಬೇಡ ವೃತ್ತಿಯವನೇ! ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ. ಅವಳಿಗೆ ಬದಲು ನನ್ನ ಜೀವ ತೆಗೆ" ಎಂದು ಎದೆಯೊಡ್ಡಿದನು ನಂದೀಯನು.

ಕೂಗಾತ್ಮನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬೇಡನು ಸರಿ ಎಂದು, ಅವನನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂದುಹಿಟ್ಟನು.

ಅದರ ಬೇಡನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಂದೀಯನು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಮೇಲೆ, ಅವನ ಕುರುಡು ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ಬಾಕಿವ ಗುರಿ ಇಟ್ಟನು. ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಸಾರಿ ತಮ್ಮನು ಮರದಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಇಳಿದು ಬಂದು, ಬೇಡನೊಂದಿಗೆ ಅಣ್ಣನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿದನು. ಅವರೊಬ್ಬ ಸರಿ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬೇಡನು ತಮ್ಮ ನನ್ನ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು.

"ನನಗೂ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಖರ್ಚಿಗೂ ಈ ಎರಡು ಕೋತಿಗಳು ಸಾಕು" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬೇಡನು ಮೊದಲು ಅಂದುಕೊಂಡನೇನೋ ನಿಜ. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅವಲು ಒದಲಾ ಯಿತು. ಸಿಕ್ಕಿವನ್ನನ್ನು ಎಕೆ ಬಿಡುವುದೆಂದೆಂದೂ, ಅವನು ದಯೆಯನ್ನೆದ್ದಾ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದಿಷ್ಟು ಪಾಪ

ಭೀತಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಕುರುಡು ತಾಯಿ ಕೋತಿಯನ್ನೂ ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದು ಕೀಳೆ ಬೀಳಿಸಿದನು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಂದ ಮೂರು ಕೋತಿ ಗಳನ್ನೂ, ತನ್ನ ಕೋರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಲ ಮೇಲೆ ಸೇತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮನೆಗೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದನು. ಊರಿನ ಮೇರೆಡನ್ನು ತಲುವೆ ವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಲಬಿದ್ದು ಅವನ ಮನೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದೂ, ಹೆಂಡತಿಯೂ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವರೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಮಹಾ ದುಃಖ ದಿಂದ ಎದೆ ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಒಡಿದನು. ಇವನು ಕಾಹನ ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನು ನಿಂತ ಜಾಗದ ಭೂಮಿ ಭಕ್ತನೆ ಸೀಳಿತು. ಅವನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತ, ಈ ಸಂಕಟವನ್ನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡನು.

"ನನ್ನ ಗುರುವುಗಳು ಅಂದೇ ಹೇಳಿದರು, ಕ್ರೂರ ವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದೂ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ನಾನೇ ಮೂಡಿಕೊಂಡ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಈಗಲೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಸಿಕ್ಕಿತು" ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಕೊರೆಯಾಗಿ ನರಕಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋದನು.

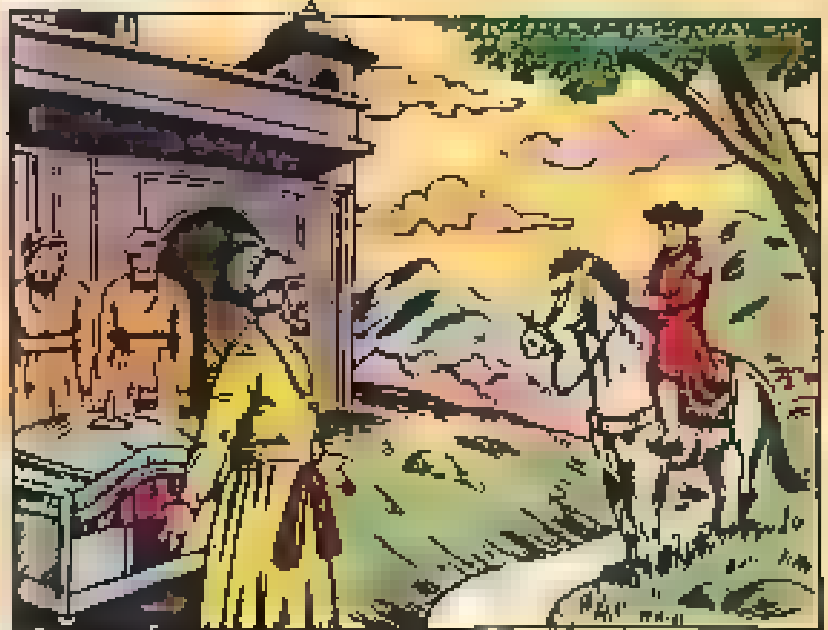

ಅಧಿಕಾರದ ಮಾರ್ಗ

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸೆನೆಗಳು ಡಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ
ಮೇಲೆ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಬಡಾಯವು ಅಂಟಿವು
ದಶಗೆ ಬಂತು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸೆನೆಗಳು ಡಿಲ್ಲಿಯನ್ನು
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಿಗಾಗಿ ಜಾನ್
ಸೆಲ್‌ಸನ್ ಎಂಬ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸೆನಾ ನಾಯಕನು
ಬಂಡಾಯಗಾರರ ಪುನಾಶಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬಂಡಾಯಗಾರರು ತಮ್ಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ
ಗುರುತಿಸಿದ ವೈದ್ಯನಾದ ಅಪ್ಪೆಯಾಚೆ ಮೊಗಲ್
ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಾನ್ ಸೆಲ್‌ಸನ್
ನಾದನು. ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕನಾದ ಹಂಪಿಯಾಚೆ
ನನ ಗೋರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಹದ್ದೂರ್ ಜಾ.
ಜುಹ್ವನಾದ ಮೋಜರ್ ಹೆಡ್‌ನನ ಮನೆ
ತರಣಾಗುವುದು.

ಗೋರಿಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಹದ್ದೂರ್
ಜಾನ್ ಮಗುವಿರಿಯಲ್ಲಿನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ
ಮೋಜರ್ ಹೆಡ್‌ನ, ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿವಸ್ತ್ರ
ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಭಯಭ್ರಾಂತರಾದ ಪುಜೆಗಳ
ಸಮಗ್ರವಾದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಕ್ಷಣದಿಂದ ಸ್ವತಃ ಗುಂಡು
ಹೊಡೆದು ಕೊಂದನು.

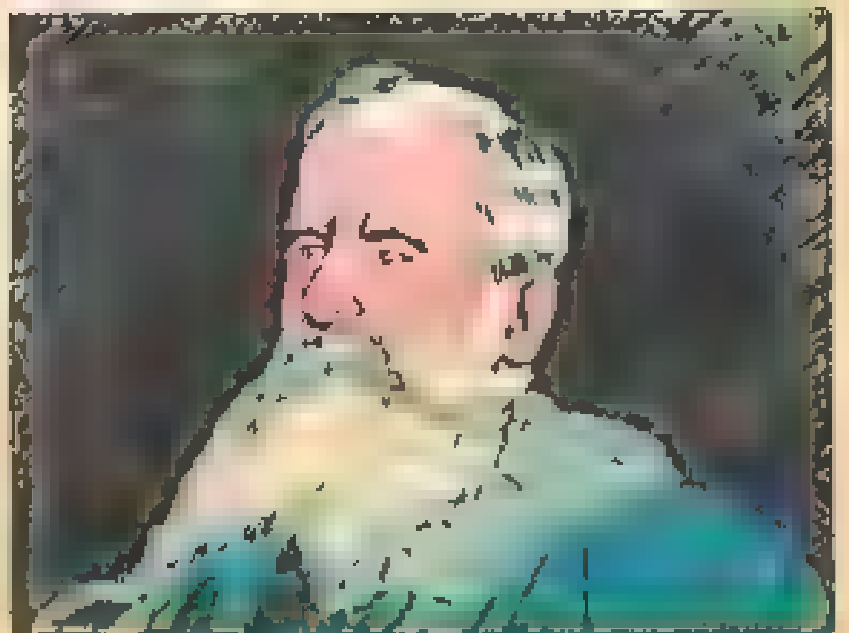

ಕೆಂಪೆಯಿಂದ ನೆಯ್ಯುಬಲ್ಲು ಬ್ಬ ಗವರ್ನರ್
ಜನರಲ್ (ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ) ವೈಸ್ರಾಯ್
ಆದನು. ೧೮೫೭ರ ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ
ಪರಿಷತ್ ದಿನ ಆರಂಭವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಪರಿಣಿತರು,
ವೈಸ್ರಾಯ್ ಶಾಸನ ಪ್ರಥಮ ಅಧಿಕಾರದ
ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಅಂದಾಜುಪಡೆ ಪರಿವಾರವು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ
ರಾಯರು. ಕಲಕತ್ತಾ, ಮದ್ರಾಸು, ಬೋಂಬಾಯ್
ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ
ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ
ರಾಯರು. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ
ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಸ್ಥಾಪನೆ

೧೮೫೭ರ ನೇ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಥಮ ಕೂಡ
ವೈಸ್ರಾಯ್ ಆಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ
ಮಾನ್ಯತೆ ಆರಂಭವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು. ಅವನು
ಪರಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ವೈಸ್ರಾಯ್‌ನ ಭಾಷಣವನ್ನು
ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು
ರಾಯರು.

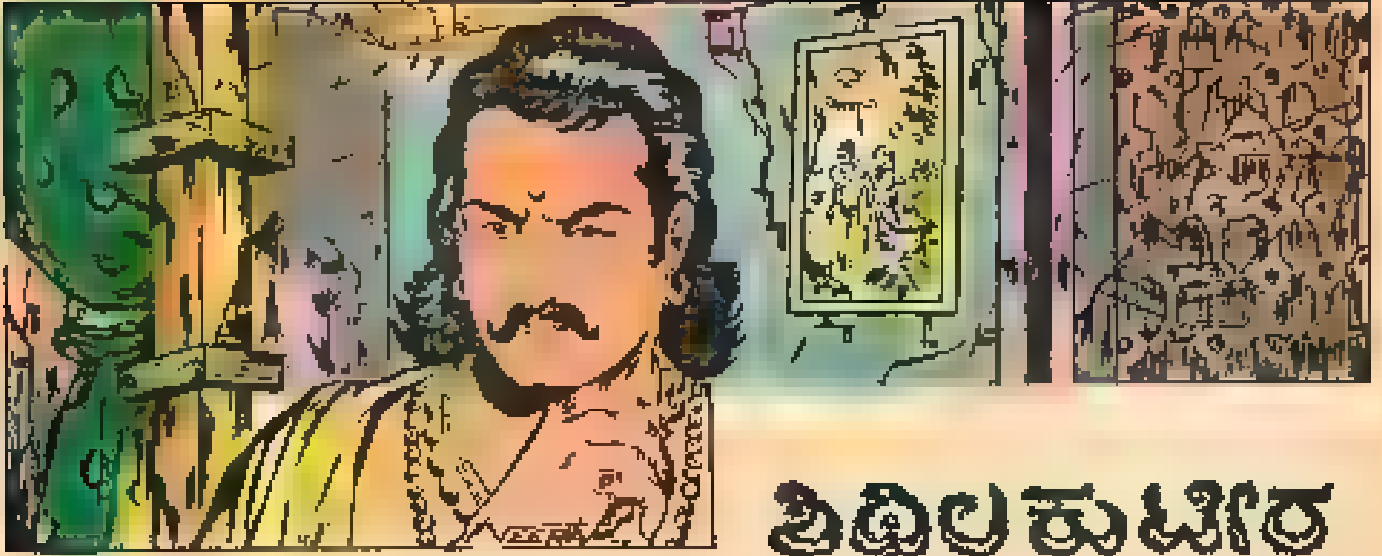

ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅರೋಪಿತನಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ
ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳಿಗಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವು
ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪಕ್ಷಪಾತದ
ವೈಯಕ್ತಿಕ ರಿಪ್ರೆಸ್ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು
ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸ್ವಾಧೀನಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಭಾರತೀಯ
ಸ್ವಾಯತ್ತಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು
ಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಇದು ದಾರಕದಲ್ಲಿದ್ದ
ರೂಪ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಕೊಡುಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಂಡ ರಿಪ್ರೆಸ್ ಪ್ರಭು ತನ್ನ ಪದವಿಗೆ
ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋದನು.
ಅತಿಸ್ಪಷ್ಟ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೂ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಂತ
ಗಳಿಗೂ ಆನಂದಿಸಿದ ಭಾರತೀಯರು ಅವನಿಗೆ
ಫಲ ಹಿತವಿತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಟ್ಟರು.
ಅಂತಹ ಭಾರತೀಯರ, ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು
ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ತೊಡಗಿದರು.

೧೯೨೫ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ
ಪ್ರಥಮ ಮಹಾಸಭೆ ೪೮೪೩ ಸದಸ್ಯರ
ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಧಿಪತಿಯಾದ ರವಿಬ್ರಹ್ಮ ಸಿ.
ಚೆನ್ನಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ
ಸಮವೇಶನವಾಯಿತು. ಸಮಿತಿಯಿಂದ ವಿರಮಿಸಿದ
ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಲನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮನ್
ಪೂರ್ವ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಮೆರಿಕ
ಮಾಲು ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ರೂಪ
ಮಾಡಿದನು.

ಶಿಥಿಲಕುಟೀರ

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಗ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಚಕ್ರಧರ ಮಹಾರಾಜನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನು ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜಭವನವು ಏಳು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪೂರ್ವಿಕರು ಆ ಭವನವನ್ನು ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರೋ ಏನೋ! ಆ ಭವನಕ್ಕೆ ದುರಸ್ತಿ ಎಂಬ ಮಾತೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಿಥಿಲವಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಚಕ್ರಧರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಭವನವನ್ನು ನೋಡು ತ್ತದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯ ತಟ್ಟುಕಿದ್ದಿತು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಈಗ ದುರಸ್ತಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಿರುಕುಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ದಿನಾ ಅವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸು ವುದೂ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದೂ ಆಯಿತು. ಹಿಂದಿ ನವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪುಹಾಕಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಬಿಡುವನು. ಮತ್ತೆ ತನ್ನಂತೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಅದೇ ಯೋಚನೆ. ದಿನಾ ಯೋಚಿಸುವ ವಿಷಯವು ಕಡೆಗೆ ರೋಸಿತ

ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವಾಗ ಯೋಚನೆ ಬಾರದಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೇ ಒಂದನು ಅವನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಗುವುದೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೇ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನೋಡಿದನು. ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರಿಗಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಗ ನೋಡಿ, ಹೊಸ ರಾಜಭವನ ಕಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ಚಕ್ರಧರ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟನು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ನಡೆದನು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನದಿಯ ಹೀರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತಲಪಿದರು.

ಆ ಪ್ರದೇಶವು ಚಕ್ರಧರ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವನ ಮುಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಾಂತಿ ಬೆಳಗಿತು. ಸದ್ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಜಲವಿವಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನದಿಯೂ ಇದೆ. ವಿಸ್ಮಯವಾದ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸ

ಚೇಕೆದು ಕೊಡಲೇ ನಿಶ್ಚಯವಿದು. ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಯಾವದು? ಎನು ಕೆತೆ? ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರು, "ಯಾರು ಈ ಸ್ಥಳದ ಹಕ್ಕುಧಾರ?" ಎಂದು ಅಗಾಧ ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಕ್ಕಿತ್ತ ನೋಡಿದರು.

ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಮರಗಳ ತೋಪಿನ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮನೆಯಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಜನೂ ಉಳಿದವರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ತೋಪಿನ ಸಮೀಪ ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕುಟೀರವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ತೋಪುತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಮೂವರಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಕುಳಿತರವ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರು ರಾಜನೂ ಪರಿವಾರವೂ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅವಳು ಒಮ್ಮೆ ಸೂತಕವನ್ನು ಧರಿಸಿ "ಇವರು" ತಕ್ಕ ಮನ್ನಣೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. "ನೀವು" ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಇರುವುದಾಗಿರಿ ಅವರುಗಳಿಗೆ. ಅವರು

ಗೌರವ? ಹೃಂದ ನಿವಾಸಿಗಳಾದರೂ ಆಗಬೇಕೆ? ಎಂದು ಬೊಟ್ಟುಬಾಯಿ ನಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿಗೆ ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ, "ಅವ್ವಾ! ಈ ಪ್ರದೇಶವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಳ ಸಿಕ್ಕಾಗಿನ ಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ರಾಜಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಅತ್ಯುತ್ಕಮ ವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಭವನ ನಿರ್ಮಿಸುವಿಕೆಯಾದರೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗ ಬೇಕು. ಅದುವರಿಂದ ದೂರ ಯಕ್ಷಿರುವ ನಿನ್ನ ಕುಟೀರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇ ಒಂದಿಷ್ಟೇ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ನಿನ್ನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುರಕು, "ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನವು ಗೌರವ! ಮಹಾರಾಜರು ಭವನ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೇಡವನ್ನುವೇ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸುತೋಪ ವಾದುದು ಇಲ್ಲವೇ? ಅದರ ಈ ಕುಟೀರವು ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ತಲೆಮಾರಿನವರ ಮನೆವುದು, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬಡತನ ಬಂದು, ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬಳು ಮೂಕರ್ದೇನೆ ಇದನ್ನು ದೂರ ವನಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿಷ್ಟು ನಿಜ. ಅದರ ಇದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರದು ನನ್ನ ಮನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಬ್ಬಳು ಗಂಡ ಕೊಂಚಿ ಪರವಾರಿಗಳಾದರೆ ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲೇನೆ. ಎಂದಾದರೂ ಇದನ್ನು ಮರಗಿಡವಾದರೂ ಆ ಮನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಳಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿ ದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬೇಡಿರಬ್ಬ" ಎಂದಳು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ ಆ ವೃದ್ಧಳೊಂದಿಗೆ, "ಅವ್ವಾ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ ಬಿಡು. ಅದರ ನಿನ್ನಿಂದಾಗದ ಏನೇನೋ

ಅವನು ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಕವಲಲಾರೆ
 ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು
 ಇನ್ನೂ ಅವನು ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಈ ಒಂದು
 ಬಾಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು
 ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ
 ಇವತ್ತು ಹತ್ತುಕಾಲು ಎತ್ತಿಹಾಕುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
 ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೆ
 ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ಹಾಗೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ
 ಬಿಡು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಂಕಸಬೇಡಿಲ್ಲ. ಎನಗೆ
 ಬೇಕಾದ್ದು ಧನದ್ದು ಈಗಲೇ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಡು
 ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ "ಅಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ
 ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗವೂ ನನಗೆ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಧನ
 ರಾಶಿಗಳ ಅಗತ್ಯವೂ ನಡೆಗಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ ಬಂದರೂ
 ಹೋದರೂ ಈ ಕುಟೀರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಾನು
 ಕವಲಲಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದುರ ಬಾಗವೇ ನನಗೆ
 ಬೇಡದು. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ
 ಕುಟೀರದ ಗೋಡೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಆ ಎತ್ತಲು ಬಾಗದಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿರಿವು"
 ಎಂದನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನ ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲಾ ಆ
 ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೂಗುವುದಿನ ನೋಡಿದರು.
 "ಎನಪ್ಪಾ, ಯಾರೊಡನೆ ಮಹಾರಾಜನು ಹೇಳಿ
 ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇನು? ನಿನ್ನಂಥವಳ ಬದುಕೆಷ್ಟು? ಈ
 ಮನೆಯಷ್ಟು? ಈಗಲೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
 ಮಂತ್ರಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಫಲರನ್ನು ನೋಡಿ. "ಎಲ್ಲಾ
 ಎಳೆದು ಹೋದರೆ ಹಾಕಿರಿ!" ಎಂದನು ಕೋಪ
 ದಿಂದ ಕುರಿಯುತ್ತ.

ಅಗ ಮಹಾರಾಜನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವರಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತು ಕಾಂತಪಡಿಸಿದನು. "ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ
 ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡು. ಇವತ್ತು ಕೇಳಿದ

ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ಅವ
 ನೊಬ್ಬನೇ. ಆ ಅವನ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು
 ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಾರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕುಂಬಾ
 ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಕುಂದದವರೊಡನೆ
 ಅವನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತ.

ಈ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳದ ಮೇಲಿರುವ
 ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರ ಮೇಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ತನ್ನನ್ನು ಹೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜನು ತಾನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪೆಂದು ಅವನಿಗೆ
 ತೋರುತ್ತ.

"ಪ್ರಭುವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ನನಗೆ ಈ ಅವನಿಗಿರುವ ಆರೋಪವೇನು? ಬಾರದೆ
 ಹೋಯಿತೇಕೆ?" ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಕೇಳಿ
 ಕೊಂಡನು.

ಮುಂದೆ, ಮುಂದೆ, ಪರಿವಾರದವರನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ
 ಬಂದವರನ್ನೂ ನೋಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ

ಕೆಲವಿಧಾಳ, ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪುನರುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ವಿಕರ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನನ್ನ ವಿಧಿಯನ್ನು ನಾನು ಮರೆತೆನು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಈ ಅವ್ಯ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಪಡಿಸಿದಳು. ಇವಳು ನನಗೆ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

"ರಾಜನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಭವನವನ್ನು ಪುನರುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳೆಗಳಿಗೆ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರು ಕಟ್ಟಿ ಭವನವು ಪುನರುದ್ಧಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಷ್ಟೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಉಳಿದವರು ರಾಜನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದಿ ಕೆಟ್ಟರಹಸ್ಯವೆಂದು ಕೊಂಡರು. ರಾಜನೇನೋ ಕೊಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸಲು ಬಿಡಾರದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಲು ತೊಡಗಿದನು. ನದೀ ತೀರದ ಸೊಗಸಾದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದೊಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಂತೆ ಅವನ ಚಿಂತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಮನಸ್ಸು, ಒಬ್ಬ ಹಗುರಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಗರದ ಪ್ರಮುಖರೂ, ಇತರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಾಸಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆತ, ರಾಜ ಭವನವು ದುರಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರಲು, ಇತ್ತ ಅವ್ಯಳ ಪರಿಚರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಗರವು ಏಳತೊಡಗಿತು. ಅದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಲಕ್ಷಣವಿರುವ ಪಟ್ಟಣದಂತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಂದಿಗಳೂ, ಅಕ್ಕಾಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳೂ, ಅಳಗಡೆಗಳು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅದರೂ ರಾಜನು ಅವಳ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕದಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಕದಲಿಸಲು ಬಿಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಅವ್ಯಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳಿಸಲು ಚಕ್ರಧರ ಮಹಾರಾಜನು ಅವ್ಯಳ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಅವಳ ಇಷ್ಟದಂತೆ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅದರ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ಬೆಳೆದವ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ "ಅವ್ಯಾಪುರ"ವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಇಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಅನಗ ರಾಜ್ಯದ ಪೂರ್ವಿಕರ ರಾಜ ಭವನವು ಪುನರುದ್ಧಾರವಾಗಿ, ಅದು ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ದೃಢವಾಯಿತು.

ಚಕ್ರಧರ ರಾಜನು ಹೇಗೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಿಕರ ಅರಮನೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜನಾಯಕಗಳನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತ, ಉಳಿದ ಕಾಲವನ್ನು "ಅವ್ಯಾಪುರ"ದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಯಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಯುಕ್ತಿವಂತ

ಸ್ಥಿತಾಪುರವೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ ಬಂದ. ಊರವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆ ಊರಿದನು. ಅವನು ದೇವೀ ಉಪಾಸಕನಾದ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಂತೆ. ತನ್ನ ಮಂತ್ರ, ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಉರೂಢಿಗನ ಎಂತಂಥವರ ಎಂತೆಂತಹ ರಹಸ್ಯವನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಜೊತೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವನು ಬಹು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ನಂಬಿಸಿ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಅವರ ಹಣವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಆ ಊರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಕನಕಪ್ಪನೆಂಬ ರೈತನು ಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರ ಗಾರ ಯೋಗಿಯನ್ನು ನಂಬುವವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂಬುವವರಿರುವವರೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರೊಂದು ದಾರಿ ಎಂಬುದೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ಕನಕಪ್ಪ.

ಒಂದು ದಿನ ಊರೊಳಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಾವುಕಾರ ನಾದ ಕಮಲನಾಥ ನಾಯಕನು ಕನಕಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಆ ಮಂತ್ರಗಾರ ಯೋಗಿಗಳಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ವಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವನೊಬ್ಬ ಮೋಸದ

ಯೋಗಿ ಎಂದು ನೀನು ಅಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ ಯಷ್ಟೆ? ಅದನ್ನು ಈಗ ನೀನು ರುಜುಗೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದುಮಾನ ಕೊಡುವ ಅರೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಕನಕಪ್ಪನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಈ ಊರಿನವರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮಗಳ ವರೂ ಅವನನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವನು ಮೋಸಗಾರನೆಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬಿಸಲಿ? ಅದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಕಮಲನಾಥ ನಾಯಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, ಏನೋ ಉಪಾಯ ತಪ್ಪಿದವನಂತೆ, "ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿನ್ನದು ನೂರು ವರಹಗಳು ಕಳ್ಳತನವಾದುವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ನೂರು ವರಹ ಕ್ಷಿಗವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಿ ಯಷ್ಟೆ? ಬೆಳೆ ಕೊಯಿಲಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವೆ ನೆಂದಿದ್ದೀ. ಈಗ ನೀನು ಆ ಯೋಗಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹಣ ಎನಾಯಿತು, ಯಾರು ಕದ್ದರು ಎಂದು ಕೇಳು. ಅವನು ನಿಜ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಹಣ

ನೂಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ
ಯೋಗಿಗೆ ಬಹುಮಾತ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

"ಮಂತ್ರನು ಯೋಗಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ
ದಿದ್ದರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಕೆಳಕಪ್ಪು.

"ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ನೂರು
ವರುಗಳನ್ನು ಕಿಟ್ಟು ಕಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರನು
ಯೋಗಿ ಮೊಳಕಾಡುವುದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ
ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಒಂದುಮಾತ ಕೊಡುವ ಆತ್ಮವಿ
ಶ್ವಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ನಾನೆ ಕೊಡತಕ್ಕ
ನೂರರ ಸಾಲ ಬಂದಹಾಗೇ ಆಯಿತು" ಎಂದನು
ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ ನಾಯಕ.

ಈ ವಿವರವಾದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ
ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ಬಹಳ ಚಾಕುಚಕ್ರತೆಯಿಂದ
ಹೃದಯದ ಬರವಿಕಾರವ ಮಾಡಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ ನಾಯಕ!

"ಸರಿ, ನಡೆಯಿರಿ!" ಎಂದು ಹೊರಟನು ಕೆಳಕಪ್ಪು.
ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಡಿಯೇ ಮಂತ್ರನಾದ ಯೋಗಿಯ

ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಮೂಲಕವೂ ಯೋಗಿಯು
ಹತ್ತಿರ ಆಳಿಕರು ಸಂಕೇತವಿಡಿದು. ಯೋಗಿ
ಯೋಗಿ ಕರಗಲ ಗೊತ್ತಾದ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿ. ಆ ಕೆಳಕಪ್ಪು
ಚಮಾದ ಮೇಲೆ ವದ್ದಾಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಳಕಪ್ಪು
ಅದನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತು ಕೊಡುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು
ಹಾಕಿದಾಗ, ಅದರ ವದ್ದಾಳಿಸುವ ಆತ್ಮ
ಗಳಿಕು, ಬಂದು ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ ನಾಯಕನಿಗೆ
ಮಾಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರನಾದ
ಮಾಡುತ್ತ ನಡೆಸುವ ಬಲವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಕಟ್ಟಿ
ಹುಟ್ಟುಗೊತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ನಮಾಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ,
ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ, "ಮಹಾಕಪ್ಪುನಾಥ ನಾಯಕನು
ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ
ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ
ನಾನಲ್ಲ. ಬದಲೇ. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ತಾಳೆಗೂ
ವ್ಯಾಧಿ ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ ನಾಯಕನಿಗೆ. ಕೆಳಕಪ್ಪುನಾಥ
ನಂಬಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದನು.

ಮುಕ್ತಾಯದ ಕಣ್ಣು ಕೆರೆದು, "ಕೊಳ್ಳು, ಈ
ಉಪಾಸನದ ರೀತಿ ಭಕ್ತರು ಹೇಗಾಗಿ ಅದರ
ದಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ
ಈ ಒಂದು ಭಕ್ತರಿಂದ ಕೆಲವು ಮೂಲಕವಾಗಿರುವ
ರೀತಿಯು ಅಷ್ಟೆ. ಕೊಳ್ಳು" ಎಂದನು.

"ಆದರೆ, ದೇವರ ಕೆಲವು ಕೆಲಸವು ಎಷ್ಟು ವಾಚ
ಕವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಈ ಕೆಲಸ
ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರ
ರೀತಿ ಇದ್ದು, ನಮಿಸುವುದು ಕೂಡ ನಮಗೆ
ಮಾಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಈ ದಿನ
ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮಿಸುವುದು ವೆಚ್ಚವು
ಒಂದು ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು. ಅದರ
ಕೆಲಸವು ಕೊಡುವುದು ಕೆಲಸ, ಅದು ಮೂಲಕ
ಮಾಡುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡು" ಎಂದನು ಕೊಳ್ಳು.

ಮುಕ್ತಾಯದ ಕೆಲಸವು ಕೊಡುವುದು
ಅದರಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು. ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು
ಕೊಡುವುದು. ಅದು ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು

ಅದರಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು

"ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು. ಅದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು
ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು ಕೊಡುವುದು

ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವಿಯ ಅಪ್ಪ ಈ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಆ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಡೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ಮೀರುವವರ ಲೋಕಿಗೆ ತಂದುಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ, ನಾಲಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ನಾಳೆ ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದನು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಯೋಗಿ.

ಕನಕಪ್ಪನು ಏಕಳ ವನಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ತನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕಳ್ಳನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಕೈಯಾಳುಗಳ ಮೂಲಕ ಆ ಸಂಗತಿ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೂ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಹಾಗೇನೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಆ ಕಳ್ಳ ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ

ಅಯಿತು. ಈ ಸಂಗತಿ ಬಯಲಾಗಬಿಟ್ಟರೆ ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೋಗಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಧಿ ಪಣದಿಂದ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕನಕಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ಕನಕಪ್ಪನು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಯೋಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕೊಡಲೇ ಮಾಂತ್ರಿಕನು, "ಎಲೋ ಕನಕಪ್ಪಾ! ದೇವಿಯ ಕೈವೆ ಆಪಾರ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಣವೆ ಎವೆಯವಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು. ಆಹ್ವಾನಿತಿಯಿಂದಿರುವವರಿಗೆ ದೇವಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರಳು. ನಿನ್ನ ಹಣ ಕಡ್ಡವನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ವಮ್ಮಯ್ಯ ದಕ್ಕಯ್ಯ ಜೊಳ ಹೋದ. ಇಕೋ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದು ಕನಕಪ್ಪನಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿದೊಂದು ಹಣದ ಗುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನು.

ಕನಕಪ್ಪನ ಹಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಸರಿಯಾಗಿ ನೂರು ವರಹಗಳಿದ್ದುವು.

"ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕನಕಪ್ಪನು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇದರಿಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕನಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ ಎಂದು ಕೊಂಡು. ಕಮಲನಾಥ ಪಾಂಡುಕನು ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಏಕು ಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಪಾಂಡುಕನು ವರಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು. ಕನಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಕನಕಪ್ಪನು, "ನಾನು ಇನ್ನು ಏನಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ನಿನು ಅರ್ಧ? ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾಯಿತು. ಆದರೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಾಲವೂ ತೀರಿತು" ಎಂದನು ಕನಕಪ್ಪ.

"ನೀನು ಆ ಯೋಗಿಗೆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಡುಬಿಟ್ಟಿ? ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಹಣವನ್ನು

ಅವನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟನಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದನು ಕಮಲ ನಾಥ ನಾಯಕ ಕೋಪದಿಂದ .

“ನಿಜಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಹಗ್ಗ ಕಳವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೆ ” ಎಂದು ಕನಕವ್ವನು ನಕ್ಕನು.

“ನೀನು ಏನು ಹೇಳುವಿ ? ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ” ಎಂದನು ಕಮಲನಾಥ ನಾಯಕ.

“ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಕೇಳಲು ಬಲವಾದ ಕಾರಣ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಹಣ ಕಳವಾಯಿತೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಸಣ್ಣ ನಿಜವನ್ನು ಕೂಡಾ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ನನಗೆ ಅವನ ಹಣದಿಂದ ನೂರು ಎರಡು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಅಷ್ಟೇ ” ಎಂದನು ಕನಕವ್ವ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹತ್ತು ದುಂದಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರ ಬಿಡು ಎಂದು ಹಾಗೇಲಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ? ” ಎಂದು ಕಮಲನಾಥ ನಾಯಕನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಯಾಕೆಂದರೇನು ? ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಮೂರ್ಖತನ ದಿಂದ ಮೇಷಧಾರಿಯಾದ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಯೋಗಿ ಯನ್ನು ಕುರುಡುತನದಿಂದ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನು ಕುಳ್ಳು ಹೇಳುವೆ

ನೆಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒದೆಮಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದರೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಇಂತಹ ಮಂತ್ರ ಗಾರರನ್ನು ನಂಬಲಾರರು. ಅದ್ವೈತವರೊಂದಿಗೆ ನಿಜ ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ ” ಎಂದನು ಕನಕವ್ವ.

“ಹತ್ತು ಜನರ ಮುಂದೆ ನೀನು ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಿತ್ತು ಜನರು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ದೀನದಂತೆ ಬಾಸು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ” ಎಂದನು ಕಮಲ ನಾಥ ನಾಯಕ.

“ಓಹೋ ! ಇದು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆ ಮಂತ್ರಗಾರನ ಜೆನರು ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನಗೆ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ಸಾಧಕಾರರ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲಾಗದೆ ಹಣ ಕಳವಾಯಿತೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಗುಣ ಕನಕವ್ವನಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯೂ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಎನಾಗಬೇಕು ? ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪುವವರೆಲ್ಲರೇನುಕೋತು. ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ ಮುಟ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೇ ಅಂದನು. ಮಾತು ತಪ್ಪುವವರೇ ಹೇಳಿ, ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದನು ಕನಕವ್ವ.

“ಬೇಡ ಬೇಡ ಅದು ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಲಿ ! ” ಎಂದು ಕಮಲನಾಥ ನಾಯಕನು ಶುಷ್ಕನಿಗೆ ನಗುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ರಂಗಾಭಿನಯಿಲು

ಗುರುಗುತ್ಥಿ ಎಂಬ ಕೂದಿನಲ್ಲಿ ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಒಬ್ಬ ಭವಂತರುಳ್ಳವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಕಿ ಬಂದ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪ್ತ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮೇಣ ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಗುತ್ತ ಕುರುಡು ಬಂದಿತು. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದರೂ ಕೀಳದಷ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿವ್ವದು ಕೂಡಾ ಕಾಂತಾಯಿತು. ದೇಹದ ಚಕ್ರಿಯೂ ಕುಂಟಿ ಮೂಲೆ ಸೇರಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಹನ್ನೆ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಶಂಕರನನ್ನು ಕರೆದು, "ಅವ್ವಾ, ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಯಾವ ಅವಯವಾಗಲಿಗೂ ರೋಮವಿಲ್ಲ ದಂತೆ ಇರಬೇಕೆಂದೇ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಕುರುಡನಾಗಿಯೇ ಸಾಯಬೇಕಾಗುವುದೇನೋ ಎಂದು ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ವೈದ್ಯಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಬಾರದೇನೋ?" ಎಂದನು.

ಕುಕರನು ತಂಬಿಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಹಗುರಾಗಿ ಪಾರಿಸುವಂತೆ, "ಅವ್ವಾ, ಕಿಣ್ವಾ ಕಾಣಮದರಿಂದ ಏನಾಗಿನು ನಕ್ಕವಾಗಿದೆ? ನಿಮ್ಮ ಕಿಣ್ವಾಗಲಾಗಿ ನಾಂವಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಯಂದಿರೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

ಅದರ ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಮುಖ ನೋಡದಿತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಟ ಒಡಿದನು. ಶಂಕರನು ಕೂಡಲೆದ್ದ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯು ತಂದೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದನು. ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಅದೃಷ್ಟವೂ, ವೈದ್ಯನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಕೂಡಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಕಿಣ್ವಾಗಳು ಚೆನ್ನಾದುವು. ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಯಿತು.

ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವೈದ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಶಂಕರನನ್ನು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಂಗಾಭಿನಯಿ ಎರಡನೇ ಸೊಸೆ ಹನ್ನೆ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡಿದಿರಾ, ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕಂಡು ಕಿಣ್ವಾ ಸರಿಮಾಡಿಸಿದರೆಂದು ಮಾವಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಕೂಡಾ ಮಾವಯ್ಯನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲೇ? ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಕ್ಕು ಕಡಿಮೆ ಬಾಡದಂತೆ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಡ್ವೆಯ?" ಎಂದಳು. ಆಗ ಘಟನೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವನಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗ ಚಿದಂಬರನು, "ಹೌದೊದು. ಇದು

ನನಗೆ ತೋರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿದಿ " ಎಂದು ಮರುಮನವೇ ಹಬ್ಬಿರಾಕ್ಕೆ ಬೋಗಿ ಹೆರೆಯವಾಸಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಈ ವೈದ್ಯನು ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆದುರ್ದೇ ಇರುತ್ತ, ರಂಗಣ್ಣನ ಕಿವುಡು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದನು. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಗನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ಈಗ ಅವನ ಎರಡು ಲೋಪಗಳೂ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದುವು.

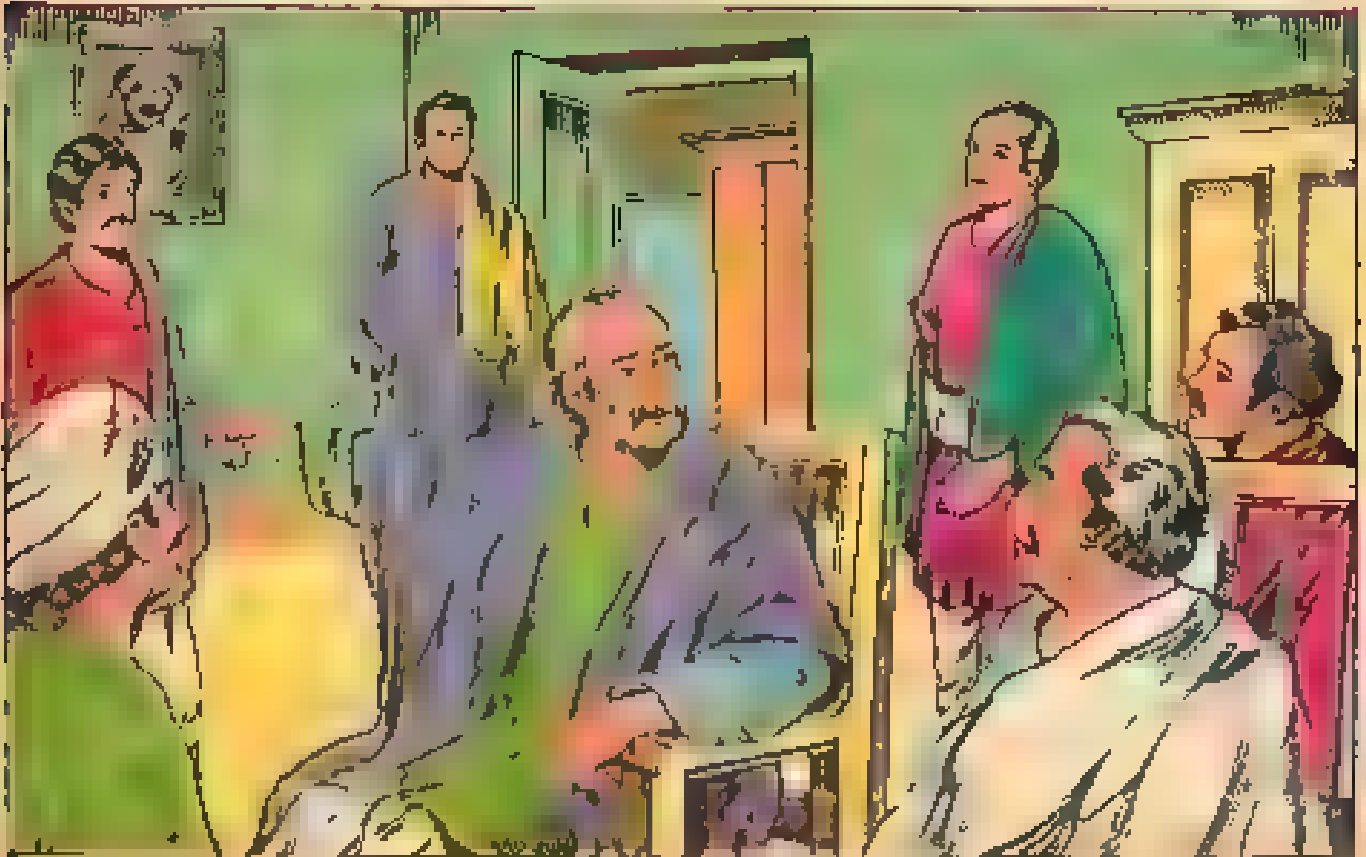
ಮತ್ತೊಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ರಂಗಣ್ಣನು ತನ್ನ ಅನಂತರ ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಅಸ್ತಿ ಪುರಾ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಒಂದು ನೀಲು ಬರೆಯಿ, ಅದನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಮಗಂದಿರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದನು.

ಈ ನೀಲಿನಾಮೆಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆ ಬಂದಿತು. ರಂಗಣ್ಣನು

ಹುಗಿರುವ ಅಸ್ತಿ ಪುರಾ ಊರೊಳಗಿನ ಧರ್ಮ ಭಕ್ತಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದನು.

ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ವಾದಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಮೆದುಕೊಂಡು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ಊರೊಳಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ, "ಅದೇಕೋ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಅಸ್ತಿ ಪುರಾ ನಮಗೆ ಸಿಗದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ. ನೀವು ಒಂದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ರಂಗಣ್ಣನ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ರಂಗಣ್ಣನವರೇ? ಇದೇನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚಿಹಿಡಿಯುವ ವಸ್ತು ತಪ್ಪದಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ಹಾಗಾಗುವ ದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅದೃಷ್ಟ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಂದಿ ರಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೆಳನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಮಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇಳಲಾಗದುದನ್ನು ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ನೀವು ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಗಾಸೂ ಕೊಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಅಭ್ಯಾಸ ! ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಮೆಚ್ಚಲಾರರು” ಎಂದನು, ಉಳಿದವರೂ ಹೌದೆಂದರು.

ರಂಗಣ್ಣನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಕ್ಕು, “ಹೌದು, ಕಣ್ಣು ಸರಿಮಾಡಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಮಗನೂ ಕಿವುಡನ್ನು ಹೋಗಿ ಲಾಡಿಸಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಗನೂ ನಿಜಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಮನೆೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಗೊಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವು, ನನ್ನ ಭಾಗಂದಿರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು” ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಮಗಂದಿರ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಅತ್ಯುತ್ತಿ ಇರುವುದೆಂದು ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವರು ಶಂಕರನನ್ನೂ ಚಿದಂಬರನನ್ನೂ ನೋಡಿ “ಕೇಳಿದಿರವ್ವೆ? ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಶಂಕರನೂ, ಚಿದಂಬರನೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಖ ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದರು.

ರಂಗಣ್ಣನು ಮಗಂದಿರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಜಿಂಕೆ ಪಡಬೇಡಿರವ್ವೆ, ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಉಳಿಸಿಕೊಡುವ ಅಸ್ತಿವಾಸ್ತುಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಅವರನ್ನು ಮುಂದುಕರಾದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏನು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂಥಾರ್ಥ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವೆನಿಸಲಾರದು. ಈ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಈ ವಿಲಂನಾಮೆಯ ದ್ವಂದ್ವವಾರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆನು” ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದರು.

ಅವನು ಮಗಂದಿರನ್ನು ಅಪ್ಪಾಯಕಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ನೀವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕಿವುಡುತನವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರೇ. ಹಾಗೆ ನೀವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಈ ವಿಲಂನಾಮೆ ನಿಮಗೊಂದು ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕು. ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅಸ್ತಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ ಮರಿಮಕ್ಕಳೂ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನನಗೇನಿರಬೇಕು ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ !” ಎಂದನು.

ರಂಗಣ್ಣನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೂ, ಅವನ ಮಗಂದಿರೂ ಕೃತ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

ಮಹಾ ಪೌರಾಣಿಕನಾದ ಸೂತನು ಶೌನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ದಶಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಮೂರನೆಯವನಾದ ಬುದ್ಧಾವತಾರದ ಕಥಾನಕವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು.

ಕರಿಯುಗವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದಿನಗಳು ಸಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದುವು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವತೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತ. ಕ್ರೂರಮೃಗತ್ವವನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿಕೊಡಗಿತು. ಮಾನವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಕೃತನಾಶಕ್ತಿಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಮೃಗಜಾತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕ್ರೂರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾನವನು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತುಳ ತಪ್ಪದಂತೆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಉದ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ದುಷ್ಟ ಮಾನವನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ಆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸುವಂತಹ ಕಾಲವು ಬಾಟಹೋಯಿತು.

ಕರಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆಸಲು ಮಾನವರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂಸು ತಿದ್ದರು. ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳೆಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು, ದಯೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಜೀವಹಿಂಸೆ ಮನ್ನೇ ಪರಮಾವಧಿಯಾಗಿರಿಸಿ, ಮದ್ಯಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ, ಭೋಗಮಾರಾಮಣರಾದರು. ಮಾನವನು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತಹ ಪಾಮರತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಮಾನವರಿಗೆ ಬಾಧೆಗಳೂ, ಯಾತನೆಗಳೂ, ದೀನತನಗಳೂ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವನಾಗಿ, ಯಾವ ದೈವಿಕ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಹ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕುದ್ಧರಿಸಬಲ್ಲ, ಕಾಲಾನುಗುಣವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಒಂದಿತು.

ದ್ವಿವಿಧಾ ಸ್ವಾಮಿರಾಯವಿಜ್ಞಾನಮಾಹುರಾಂ
ಎಂದನು ಶುದ್ಧೋದನ ಮಹಾರಾಜ.

ಪಂಡಿತರು ರಾಜಕುಮಾರನ ಜಾತಕ ಚಕ್ರವೇಶ
ಗಿನ ಗ್ರಹಗತಿಗಳನ್ನೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ
ಮಾಡಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಕುಮಾರರಾದ
ಈ ಮಹೇಂದರವಾದ ಮಗನನ್ನು ಇವನು ನಮ್ಮ
ವೈಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಲೇ ಕೊಡುವುದು ಬೇಕು
ಎಂದನೆಯದು ವೈಶ್ಯಾಪ್ತ. ಮಹೇಂದರನಾದುದು
ಮೃತ್ಯು, ಪಾಲ್ಕುಮದುವೆ ಸುಖ. ಈ ಮಗನು
ವೈಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
ಕುಮಾರನ ಮಗನು ಒಡೆಯನಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದು
ಎಂದ ತಾ, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇವನನ್ನು ಬಿಡು
ಬಿಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ಚಕ್ರವೇಶದಿಂದ ಯಾವ ಚಾತು
ಯೋಗವೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ, ಯಾವಾಗಲೂ
ಅಪ್ಪಾವರಮಾಗಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಒಂದನ್ನೊಂದು
ಇತರ ಪಾಪವಿವೇಕದ ವೈಶ್ಯಗಳಿಗೆ ಪದಮವಂತೆ
ಒದಗಿಸುವಾಯಿತು. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ
ಜಗಿಯು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು
ಶುದ್ಧೋದನ ರಾಜ.

ಒಂದು ದಿನ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಉಪಾಸನವನದ
ಸಿದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರಿಸಿದಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು
ಹೂವು ಇವನಿಗೆ ಒದಗಿದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಇವನು
ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು, ರಾಜಕುಮಾರನು ಅಲ್ಲಿ
ಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಪವನ್ನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ
ಕಿತ್ತು, ಇವನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜನು, ರಾಜ್ಯದ
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನು.

"ಆ ಹೂವು ನನ್ನದು. ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದವನು
ನಾನು" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ದೇವ
ದತ್ತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ದೇವದತ್ತನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
ನಿಗೆ ಜ್ಞಾತಿ ಸಹೋದರನಾಗಬೇಕು.

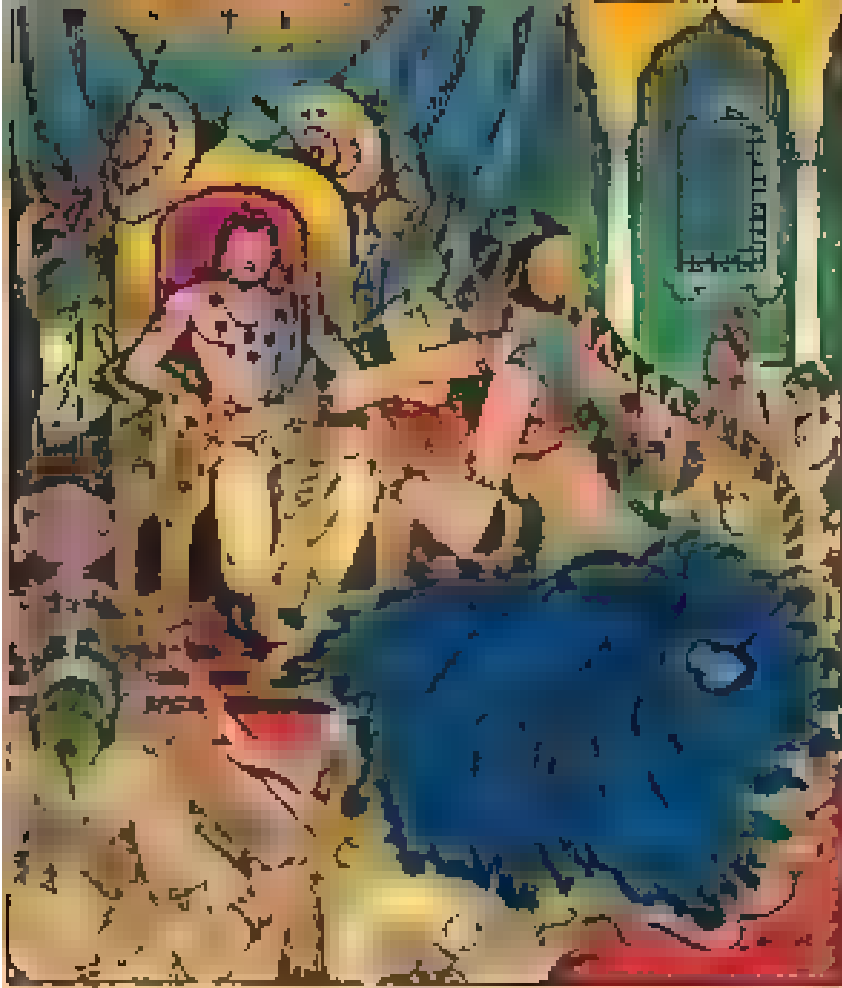

"ಈ ಹೂವು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನಾನು ಕಾಪಾಡಿ
ಲೇನೆ. ಅದುವರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಜ್ಞಾತಿಯೇ!" ಎಂದು
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ.

ದೇವದತ್ತನು ಬಿಡದೆ ತನಗಾದ ಮೂಡಿದನು.
ಇವರೂ ರಾಜಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ವಿವಾದ
ವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರು,
"ಪ್ರಾಣರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಹಂಚಿ"
ಎಂದು ಏಕಗ್ರೀವರಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪಾಲ್ಕುದಿಂದಲೇ ದೇವ
ದತ್ತನಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಮೇಲೆ
ಅಸೂಯೆಯೂ, ಸ್ಪರ್ಧೆಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಶಾಕ್ಯರು ಸುಕ್ಷಮತೆಯಿಂದ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ
ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿವಂತೆ ಬೀತಿ. ಬಿಟ್ಟವರೂ
ದಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಿ ಪ್ರಾಣವೂ ಅಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ
ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ

ఇవ్వవలరిల్లు. బిల్లు విద్యేయన్ను, అదరల్లియ
లక్ష్మసిద్దియన్ను కలితు బిన్నాగి సాధిసిద్ధరూ
కొండ, సక విద్యార్థిగళిగింత ಹೆಬ್ಬಸುಸನಿಸಿದ್ಧರೂ
ಸಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೆ ರಾಜ
ಕುಮಾರನಾಗಿದು. ಅದು ఒళ్ళೆಯ కలుగవల్ల
వెయిదూ అవన నిರ್ధార.

సిద్ధార్థును బేటిగే మೋగరాదను ఎనೋద
గళ మేలే అడస్తే కೋయివుదిల్లి. ಹಿಂಸೆಯನ್ನು
ನೋಡಿ ಕಳಮಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಕುಮಾರನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಬದಲು ಕರುಣಾರಸವೇ ಪ್ರವಹಿಸುವುದೇನೋ
ಎಂದು ಶುದ್ಧೋದನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ. ರಾಜ
ಕುಮಾರನ ಹಾಗೆ ಯುವರಾಜನ ಹಾಗೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು
ತಯಾರಾಗಲು, ಎತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೋ
ಅಷ್ಟೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ನಗರದೊಳಗೆ ಹೊರಡುವ
ನೆಂದಾದರೆ ಅವನು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೊಂದು,

ರೋಗಗೋಡಿತರು, ಮುದಿಗೊడ్ರುಗಳು, ಮೃತ
ರಾದವರು, ಪರಿವ್ರಾಜಕರು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಭಿಕ್ಷುಕರು
ಕೆళ్ళಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ
ನಂತರವೇ ರಥದ ಸಾರಥಿಯಾದ ಚಿನ್ನನು ರಾಜ
ಕುಮಾರನನ್ನು ರಥದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರ
ದೊಳಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರಲು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ತಾರುಣ್ಯವು ಬಂದಿತು.
ಅವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಪ್ರಸುತೆಯೂ, ತುಳುಕೆ ಬುದ್ಧಿಯೂ,
ಹೇತುಬద్ಧವಾದ ಬ್ಯಾಸವೂ ತುಂಬಿದುವು. ಆಗಲೇ
ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಒಂವ ಯಾವ ದೇವತೆಯವರನ್ನೋ
ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅದರೆ ವಿಚೋದ,
ವಿಶಾಸಗಳಂತಹ ರಾಜಭೋಗಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನ
ಮನಸ್ಸು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮನಗುವಿನ ಗಂಭೀರ
ಭಾವನೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾರ
ಮೇಲೆಯೂ ಕೋಪಹಾವಳು ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಬಗೆಯ ಕುಮಾರನ ಭೋರಣೆಯನ್ನು
ನೋಡಿ ಶುದ್ಧೋದನ ರಾಜನು ವ್ಯಾಕುಲವಡತೊಡ
ಗಿದನು. ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ
ತರುಣಾವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ವಿಶಾಹ ಮಾಡಿದರೆ
ಅವನು ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವನೆಂದುಕೊಂಡು,
ಶುದ್ಧೋದನು ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಂಶಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದ ಸುಂತರಿಯರಾದ ಕನ್ನೆದುರನ್ನೊಡ್ಡ ರಾಜ
ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

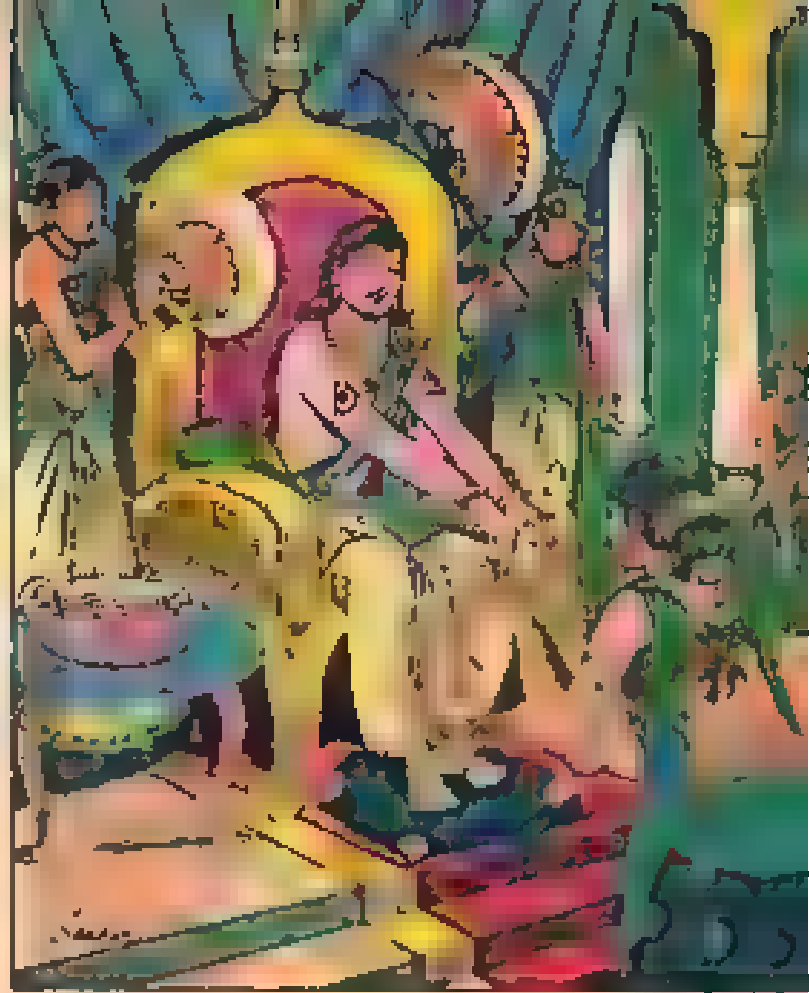
ರಾಜಕುಮಾರನ ದೃಷ್ಟಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳು
ವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದಂತಹ ಅಂತ ವರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
ಕೆಲವು ಕನ್ನೆಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವತ್ಯಗಾಣಗಳನ್ನು
ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಯುವರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ದೋಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪರನ್ನು ಮೀರಿಸಿ ಒಪ್ಪಿರು
ಬಯಸ್ಕರೊಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ರಾಜಕುಮಾರನ
ದೃಷ್ಟಿ ಯಾವರ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದೋ ಆ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ
ಕನ್ಯಾಮಣಿಯೆಲ್ಲ ತಪಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನವಿತ್ತು, ಕನ್ನಡಮರಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಲು, ಹರಿವಾಣಗಳ ಪುಂಡಾ ಮಂಗಳಾರಾಧೆಗಳು, ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಬೆಗಳುಗಳು, ಸ್ವರ್ಣಾಭೂಷಣಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಸುಂವರೋಮಣಿಯರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಪೇರುತ್ತ ಒಂದು, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಮಂದಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದವರೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಚಪ್ಪದಿಂದ ಎದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿಕೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಹವ್ಯನೆಯೊಳು ಸ್ತಂಭದ ಮೇಯಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಯುವದೋ ಒಂದು ಸೌಂದರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ಸಿರಿಸಿತು. ಅವಳ ಪ್ರಕಾಂಡ ವಾಸವನ್ನಿ ತುಂಬಿದ ಸೌಂದರ್ಯವು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಯಶೋಧರ. ಅವಳು ಪಾಮಂತನೊಬ್ಬನ ಪಿಮಾರಿ.

ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಲು, ಯುವದೊಂದು ಕಾಣಿಕೆಯೊಳು ಕದಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ವೈಯಿಂದಲೋ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದಲೋ ಅವಳು ಯಾವ ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುಮಾನ ವಡೆಯಲೂ ಒಂದಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ತನ್ನ ಕೊಠರಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲಕ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವಳ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತಿದನು. ಅವಳ ಕೊಠರಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿದ ಆ ಹಾರವು ಅವಳ ನಡುವಿಗೆ ಸಡಿಲಾಗಿ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿತು.

ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ಯಶೋಧರೆಯ ಮೇಲೆ ಅನುರಾಗವು ಅಹೊರಿಸಿತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅವಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ರಾಗೋದಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಶುದ್ಧೋದನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಒಳಕ ಸಂಕೋಪವಾಯಿತು. ಅವಳ ತಂದೆ ಸಾಮಂತನಿಗೆ ತಾನು ಬಿಗಿತನ ಹೊಂದುವ ಶುಭ ಕಮಾಡುವವನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವದತ್ತನು, ಈ ಮದುವೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯದಾರದೆಂದೂ, ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಣ ರಾಜ್ಞಿಗಳನ್ನು ಇಡುಕೊಂಡೂ ಹುಟುಕಿದನು. ಅದರಂತೆ ಯಶೋಧರೆಯ ತಂದೆ, ಸ್ವಯಂವರದ ಸ್ವರ್ಣಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹ್ವಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅದರ ಹಿಂಗೆ ತಾವಿಲ್ಲದಂತಹ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಣಿಯು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೇ ಗೆದ್ದು ಗೆದ್ದು ನಿಂತನು.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ
ಯಾವುದೂ. ಈವರೆಗೆ, ಕೆಳಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಕೂಡಾ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ದೇಹ ಕಟ್ಟಿಯ ಮುಂದೆ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವ
ಗೊತ್ತು. ಅದರಂತೆ, ಈಗಲೂ ಅದೇ
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡ
ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡನು.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಕೊಂಡು ಬರುವುದರ ವಿವರವು
ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಕುಡಿಯುವ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ
ಮನುಷ್ಯಾಂತಿ ಲಭಿಸಿತು. "ಕುಮಾರನು" ಗೃಹಸ್ಥ
ನಾದ್ದರಿಂದ, ಇವನು ಕೂಡಾ ಕೆಳಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೂಡಾ ಕೆಳಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಅಗುತ್ತಾನೆ" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟು.
ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
ಯವರೊಡನೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನು

ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ
ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗವಾದ ಬೆಲೆಯವ
ನವಾರೋಗವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಕೆಳಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ, ಅದರಂತೆ
ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ವಿವರವಾದ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಅದರ ಮೇಲೆ
ಮನುಷ್ಯನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು
ವಿವರವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ದಿನಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ
ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ರಾಹುಲ
ನೆಂದು ನಾಮಕರಣವೂ ಆಯಿತು. ಕಂಡುಬಂದ
ಯಾವುದೂ, ತಾಳ ಕುಡಿಯುವ ಮಹಾರಾಜನು
ಮುಂದಿನ ಮೂಲೆಯಾಗಿ ರಾಹುಲನನ್ನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ರಥವನ್ನು ನೋಡಿ.
ಅದರ ಮೇಲೆ ಐದು ಕುಳಿತು, ಕೆಳಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ರಥವನ್ನು ನೋಡುವ ಹೇಳಿಕೆ. ಅದರಂತೆ
ಈ ರಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು
ದನು. ಅದರಂತೆ ರಾಹುಲನನ್ನು ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು
ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು. ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು ರಥವನ್ನು
ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಆಗ ರಾಹುಲನಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗವಿಂದ ಬೀಳುತ್ತ
ವಿಳುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಮನುಷ್ಯನು "ಅದಾಗಿ
ಬರುವುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ನೋಡಿದನು. ಆ
ವೈದ್ಯಕ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ದುರದೃಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.
ಯಾರೂ ಆ ವೈದ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ
ಕೆಳಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ
ಅದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ರೋಗ
ಹೋದನು ಇದಿರಾದನು. ಅವನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ
ನೆಂದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ

ದೃಶ್ಯವೆಂಬುದು ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯಗೂ ಕುಡಿತೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕುಡಿಯುವ ಸುಖವಾವವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಶಾಸನಕ್ಕೆ ಶವವಾಗುವಂತೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಶವದ ದೃಶ್ಯ ಇದಿರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ಸರ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿ ಇದಿರಾದನು.

ಆಗಲೇ ಗೌತಮ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಬುದ್ಧವಾಗಲು ಅನುರಾಜನಾಗೆಯಾಯಿತು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ತಾನು ನೋಡಿದ ಆ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾರಥಿ ಚೆನ್ನನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದನು. ಸಂಧಿಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಚೆನ್ನನಿಗೆ ನಿಜ ಹೇಳಿದ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ರಥವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮರಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಚೆನ್ನನು ರಥವನ್ನು ರಾಜ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ತಂದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಗೆ ಮಂದವಾಗಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಪಸರಿಸಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಯಶೋಧರ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾಳೆ. ರಾಹುಲನು ತಾಯಿಯ ಎದೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾಯಿ ಮಗಂದಿರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ

ಮುಗ್ಧಭಾವವು ಕೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಅವರನ್ನು ವಿಟ್ಟು ಕೆಲವು ಆಡುಗಳನ್ನು ನಡೆದು ತಿರುಗಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ನಡೆಯಿತು.

ಮೂರನೇ ಸಾರಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಯಶೋಧರನು ವಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೋಳಿಯ ಹೂವನ್ನುಟ್ಟು, ವಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

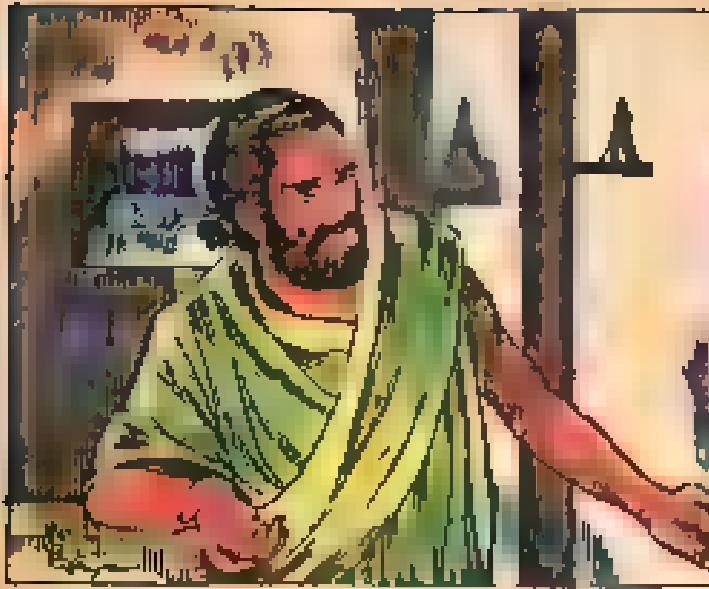
ಈವರೆಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಂತ್ಯವುರದಿಂದ ಅಶ್ವಕಾಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಚೆನ್ನನನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಹೇಳಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ನಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಚೆನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಹೂ ಹೂ ಮಳೆ ಒಂದುದರಿಂದ ನೆಲವು ನೆನೆದು ಮೆತ್ತಗಿದ್ದಿತು.

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆರಿತು ಕಾಳತನ.

ಚೆನ್ನನು ಕಡಿಮೆಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಎಡ್ಡೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಸ್ಸಂಕುಲವಾಗಿ ದ್ದಿತು. ಕುದುರೆಯ ಗೊಡಸಿನ ಶಬ್ದವು ಮೆತ್ತಗಿನ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುನಿಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಊರಿ
ವಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕವೇತ್ತ
ನಿದ್ದನು. ಅವನು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತಲಿನ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಹೆಸರು
ಪಡೆದವನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಡನದಲ್ಲಿ
ಅವನ ದಿನಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದಕೆ ಕಾರಣ
ವೇನಂದರೆ, ಅವನು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದು,
ಕೂಡ, ಹಣಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಡವ
ಕಂತೂ ನರಿಯೆ, ಶ್ರೀಮಂತರಾರಿಂದಲೂ ಸಹಾ
ಅವನು ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಅವರು
ಕೊಡುವುದನ್ನಷ್ಟೇ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿರುವ ಗುಣದವನು.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಗಂಡನ ಈ
ಗುಣವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ
ಬಂದು ಜೋಸ್ಸು ಕೇಳುವ ಧನವಂತರಿಂದ ಮೊದಲೇ
ಇಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣ
ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಗಂಡನೊಡನೆ
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ "ಈ ಹಸ್ತ
ಸಾಮುದ್ರಿಕವೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಕೋಟಿಪುರ

ನಾದೆವನು ಕೊಡಾ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೈ
ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಳಗ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆ
ಗಳನ್ನು ಕೋರಿಸಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
ಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಪುನಃ ಇಂತಿಷ್ಟು ಕೊಡಿ
ರೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಅದೊಂದು ಪ್ಯಾವಾರದಾಗಿ
ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪಂಡಿತನಾದ ನನ್ನನ್ನು
ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ಯಾವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ
ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹಸರ
ಗೌರವವೇ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ಅಂಥಾಯಿತು.
ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ತೀರುವಂತಹುದಲ್ಲ !
ಒಳ್ಳೇ ಹಣಕಾಸುಹವಾಯಿತು !" ಎನ್ನುವಳು
ಹೆಂಡತಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ:

ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕದಲ್ಲಿ
ಉದ್ಧಂಡ ಪಂಡಿತನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಆ ರೇಶವನ್ನಾಳುವ
ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದರೂ, ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾರ್ತಾಕ
ರಾದ ಪಂಡಿತರು ಅನೇಕರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಸ್ತ
ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾಸುವಳಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಿಡದು ಆಶೋತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಅತನನ್ನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಈ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಮೊಯಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಇದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಶೋತನ ಮಾಡಿವ ಮೇಲೆ, ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು ಮಂತ್ರಿ.

ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಭಟರು ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಸತ್ತಿರ ಬಂದು, ಆತನನ್ನು ರಾಜಾಜ್ಞಾಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಾಂಧವ ಪದವಿ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದುಃಖವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲಿ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ತೀರಿಹೋಯಿತೆಂದು ಅನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಳು.

ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಳುಹಿಕೊಂಡು ಎನೋ ಆಶೋತನ ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಉರಿಸುವಳಿವ್ವಾ ಅಕ್ಕರ್ಯ ವಾಯಿತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೋಪವು ಉಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ಬರತೊಡಗಿತು.

ಅವಳು ಗಂಡನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ ರೆಂದು ಹೇಳಲು ನೋಡುವಳಿ. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ರಾಜ ಭಟರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಯಾರ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಹಸ್ತವಾಚುಧಿರವನ್ನು ಹೊಂದವನ್ನಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವರು ಎಂದವರೇ ಆದರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ. ಈ ಮಾತನ್ನೇ ಮಹಾರಾಜ ರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಬಿಡಿರಿ" ಎಂದಳು.

ರಾಜನ ಕರೆಯನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಬಂತೆಂದೂ ಖಂಡಿತ ಎನೋ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವೆಂದೂ ಬೀರೂ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅಂದುಕೊಂಡು ತುಂಬ ಹೆಮ್ಮರವರು.

ಭಟರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬೆರಗಾಗಿಬಿಟ್ಟನು. ತಮವಾಯ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅನಂತರ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು ರಾಜನಿಗೆ.

ಒಂದು ವಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಃ ರಾಜನೇ ಮೇನೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗಾರುಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಉರವಳಿವ್ವಾ ಸುಪ್ರಮೋದ್ಯಮವಾಗಂದ ಮುಳುಗಿಹೋದರು. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತೋರಿಸುವೆಂಕೆಂದು ತಿಳಿಸದೆ ಮತಿಮಂಕಳಾದಳು. ಕೈಯೂ ಕಾಲೂ ಓಡುವಂತಾಯಿತು ಅವಳಿಗೆ.

ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆಗೂ ತಲೆಬಾಗಿವೆ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅವನು

ಒಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಸುಗತಿ ತಿಳಿದು ರಾಜನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ವರಾಕ್ಷಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಗಂಭೀರಭಾವದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮುಖ ವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಭಟರು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ರಾಜನ ಹಸ್ತರೋಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಆಯೋಷಾಯಂತೆ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಆ ಹಸ್ತರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಾ ರಾಜಯೋಗದ ಅಕ್ಷಣವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಸ್ತದವನು ಜೀವಿತ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಪರರಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಹೊನ್ನೆ ಹೊನೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು.

ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸ್ವಾಗದೊಡನೆ ಉರುಬಿಟ್ಟು ರಾಜ ನೊಂದಿಗೆ "ಮಹಾರಾಜಾ, ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ನಾಗಮನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನನ್ನೇ ಅತ್ಯಲ್ಪಮೊದು ಸೃಷ್ಟವಾಯಿತು. ಹಸ್ತರೋಮಯ ಭರಿತವನ್ನು ಗುಣಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ದೂವ ಲೇಶಕ್ಕೂ ರಾಜರಾಗುವ ಯೋಗವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀವು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜ ರಾಗಿದ್ದೀರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲ ವತ್ರ, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಬಿಡುಹಿ, ಬೆಂಕಿ ತರುವಂತೆ ಪೆಂಡತೆಗೆ ಆದ್ದೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವಲ್ಪವು ನಿಂತಳು. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕೋಪದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೆಂಕಿ ತಾರೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇಕ ರಿವ್ವನು ಅದುವರೆಗೂ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಜ ಭಟರಿಬ್ಬರೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಸಮನ್ವಾರ ಮಾಡಿ, "ಆಹ್ವಾ: ನೀವು ಹಿಮ್ಮುರಿತ ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲಿ ಎರಂ ಗತರಾಪವರೆನ್ನಲು ಸುರೋಹವೇನಿಲ್ಲ. ಈವರೆಗೂ ನೀವು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಕೈ ಮಹಾ ರಾಜರದು ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಭಾಸ ಸೇವಕನದು. ಇಗೋ! ಭಟನ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಇವರು ಮಹಾ ರಾಜರು. ನಾನು ಅವರ ಮಂತ್ರಿ. ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದವನು ಸಾರ್ವ ಕನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಅವನ ಬೆಂಕಿಗೂ ಲೂರವರಿಗೂ ಅದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ವಾರ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನೂ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಒಂದು ವಾರ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅವನು ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಘನವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮುರಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ ರುಂಡಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕಳ್ಳನಿಗರ್ತೂಕ

ಓರಿಮ ಸಾರಿ ಮನುಲ್ ಸುಲ್ತಾನನು ರಾತ್ರಿ ದೋಳಿಗೆ ಪರ್ಯಟನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಒಂದು ದಿವ ರಾತ್ರಿ ಚಿಕ್ಕಮೊಂಡು ಪುಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ರಾತ್ರಿ ಹೋಗಿ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಾ ಬರು ವಾಗ, ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಎನೋ ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆ ಯಾಗುವ ಸದ್ದು ಕೊಳಚಿತು. ಸುಲ್ತಾನನ ಪರಿವಾರ ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಮಲಗಿದ ಕೋಣೆಯ ಪೂತನದಲ್ಲಿ ಕೆಳನೋಟನು ಕಾಗಸಿ, ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿದನೋದನು. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಗದ್ದಲವಾಯಿತು.

ಒಬ್ಬ ಹುಡುಕಿದರೂ ಭವನದೊಳಗಿಲ್ಲೆಯೂ ಕಳ್ಳನ ಕಾಡು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯ ವಾದುದರಿಂದ ಅಕ್ಕಚಿಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಮನೆ ಯವರು ಕಳ್ಳನ ಸಮವಾರ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗುಂಪುಗೂಡಿದರು.

ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವನ ನೆಮ್ಮದಿಯೂ ಶಾಂತಿಯೂ ಪೂರ್ತಿ ಕಡೆಡಿತು, ಅವನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ರಾಜ ಧಾನಿಗೆ ಸೇರಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಸೊಪ್ಪ ಸದ್ದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿ ಕೇಳಿತು. ಸೈನಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬರು. ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡಾರದ ಆಚ್ಚಾದನೆಗೆ ಗುಲಿಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳ ಸುರೂಳ ಯೊಂದು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಒಟ್ಟಿಯ ಸುರೂಳಯ ನಡುವೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಹೊರೆಯಲು ನೋಡುವಾಗ ಅವನು ಕೈಗನ್ನೆತ್ತಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನಿಸಿರಿ. ನಾನು ಸುಲ್ತಾನ ರೊಂದಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದ ಎಜರು ವೊಂದಿದೆ" ಎಂದನು.

ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಪ್ರಭೂ, ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸೀಸೊಂದಾಗಿ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ರಹಸ್ಯ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಏನು ಆಪ್ತನೆ?" ಎಂದನು.

"ಕಳ್ಳನಿಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ರಹಸ್ಯದ ಮಾತೆ?" ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ,

“ಇವನಾವನೋ ಚಿಲ್ಲರೆ ಜಾಕಿಯ ಕನ್ನದ ಕಳ್ಳ ನಾಗರಬೇಕು, ಅವನು ಏನು ಹೇಳುವನೋ ಕೇಳೋಣ, ಬರಲಿ” ಎಂದನು.

ಕಳ್ಳ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು, “ಪ್ರಭೂ, ಶಾಪ್ತ ನನ್ನನ್ನು ಒಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸತ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲೆಯಲು ನೋಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು.

“ಎನು ಹೇಳುವಿ ನೀನು? ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ತರಿಸುವುದೆ? ಏಕೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೊಂದುಕೊಂಡೆ?” ಎಂದನು ಸುಲ್ತಾನ ಕೋಪದಿಂದ.

“ಅಯ್ಯಾ! ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂತ ಕಳ್ಳ ಹೊದಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಭವವದೊಳಗಿಲ್ಲವೋ ಅಡಗಿ ಕೊಂಡಿರುವನೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಗತಿ. ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಇನ್ನು ಪಾನು ದೊರಕಲಾರವೆಂದು ಆಶೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗೊಡವೆ ನೋಡಲು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಒಂದು ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕೋದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗೆ, ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಏನಂದಾಳೆಂದಾರು?” ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟನು ಕಳ್ಳ.

ಮೊದಲೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಜೀವದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನು ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು.

“ಕಳ್ಳನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಭವವದೊಳಗೇ ಎಲ್ಲಿದೋ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಂಡ ವನು. ಅಂತಹ ಸುಲಭ ದವನನ್ನು ಸಹಾ ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಹಿಡಿಯಲಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೀಳ್ಮಟ್ಟಕ್ಕಳಿಯುತ್ತಾರವ್ವೆ? ಹಾಗಾಗದೆ ಅವರ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನು ಅಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸೀನಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೇ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೀನಿಕೊಂಡು ನಾನಾಗಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆ” ಎಂದನು ಕಳ್ಳ.

“ಹೌದೋ ಹೌದು! ನಿಜ ನಿಜ!” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಜನರಲ್ಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಂಕಲೆ ಹಾಕಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಸುಲ್ತಾನನು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಧಾನಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗಿಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಕಳ್ಳನ ಸಂಕಲೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಭವವನ್ನು ಕಾಣಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೈಬ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಒಂದುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೪ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

P. R. Herle

S. B. Prasad

* ಮೂರನೇ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. * ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುವು. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೭

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫರಿಕಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ ಹೂವಿನಂತೆ ಪಾರ್ಶ್ವ ಅರಳಿದೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ ಅದಿಲ್ಲಿ ಛಾಪಾದ ಮೇಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ

ಕಳಿಸಬೇಕಾದುದು : ೩. ಗುಣಗುಡಿಯ, ಮುಸುನಾಕು, ಮದರಾಸು ೬೦೨

ಒಂದುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಆಪ್ತರಿನೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ಹೆಸ್ರೊಡ್ಯೂರಲ್ ೨. ಸೋಪಿಯೆಲ್ ರಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸೇರಿದ ಅಲಕ್ಷೀ ೩. ರಿಯೆನೋವ್ ೪. ನಾರ್ವೆಗೆ ಸೇರಿದ ರೋಸುಗ್ನ್ ಅಮಾಂಡ್ಲೆನ್. (೪ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೮೧). ೫ ನಾರ್ವೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬ್ಲೈಲಿ ೬ ಸ್ವಾಮಿ ಎವೇಲಿಫಂಡ.

Printed by B. V. REDDI at Prasad Process Private Ltd. and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 118, Anna Road, Madras-600 026 (India, Controlling Editor NAGI REDDI)

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law

೧೭

[ಶತ್ರುಪಾಂಡು ಟಾಂಗಿನಿಗೆ ಮರುಳೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರು ಮೃಗಕರವನ್ನಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಗುಹೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ದೈವಶಿಲೆಯಾಗಿ ಹೊದಿ ಮೃಗಕರವನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತ ಮುಂದುವರಿದು. ಈ ಟಾಂಗಿನ ಅಲೆಕ್ಟ್ರಿ ಮಂತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸುವುದು ಹೆಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಕವಚಗಳಿಂದ ಮರು ಘೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಗೊಳಿಸಿ ಮುತ್ತಿಸಿ ಹಸಿದುವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡನು.]

ಯೋಗೂ ಅಂದದೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಂಜಿಸುವ ಮರುಳೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರಾದ ಹೆಗ್ಗಡೆಗಯ ಗುಂಪಿ ನವರು, ಪ್ರಾಣಾಭಿತಿಯಿಂದ ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ, ಅಯ್ಯಾ ತೀರಿತವರು ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ಓಡುವಂತೆ ಕಮ್ಮಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ನಗುತ್ತ, ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದನು ಎಷ್ಟೋ ಮಹಿಳೆಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗಿ ಪೂಜಿತ ವರ್ತಕರನ್ನು ಮೋಡಿಸಿ: ಈ ಮಹತ್ವದ ಈ ಕಳ್ಳ ಪಿರೀತರನ್ನು ಕಡೆಬಿಡುವ ಸುಲಭವಾಗಿ ಘಟಿಸಿದನು ಅವನೊಡನೆ ಲೂಟಿಯಲ್ಲಿ.

ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವೆನ್ನಿಸಿದ ಯಮನವರೊಳಗೆ ವಿಷಯ ವಾದರೂ, ಅವನೊಳಗಿನ ಅನಂತಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲ.

ಈ ವನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವನು ಮಹಾ ಮೂರ್ಖನ ಶತ್ರುಪಾಂಡುನವನು ನವಜನು ತನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ನೆಂದು ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಸಂತೋಷದ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಪದ್ಮಲಾದ ನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಪದ್ಮವಾದರೇ! ನಿಮ್ಮ ಕಿರಗಿ ಪಾಲಯಿರಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಿರಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಡೆಯರು ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ

ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇವರಿಂದ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಸತ್ತವು
ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಇವರುರಿಂದ ಕೃತಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ಅದ್ಭುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯದ ಬಂಧನವಾಯಿತು
ಇನ್ನು ಈ ಮರಳುಮಯದ ದಾರಿ ಮಗಳರೊಡನೆ
ಯೂಗಿಸಿಗೂ ನಿಭಿಯದ ದಾರಿಮಾಡುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ರಾತ್ರಿಗೆ ಅಮಾಂಶಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಕೃತಕ
ನಾಗಿಯುತ್ತಿವೆ" ಎಂದವು.

ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮುಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು
"ಮೂಗಿನಿಂದ! ನಾನು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿವೆ" ಎಂದಿವು. ಇದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ವಾಗಿವೆ. ಈ ಕೃತಕವು ಇನ್ನು ಈ
ಕೃತಕವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಕಿತ್ತವರೂ
ದೂರು. ಇದು, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
ಗುಂಡು ಕಿತ್ತವರೂ ಕೂಡುತ್ತವೆ.
ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ

ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು ಅನೇಕ
ಕೃತಕವು. ಈ ಕೃತಕವು ಇನ್ನು ಈ
ಗುಂಡು ಕಿತ್ತವರೂ ಕೂಡುತ್ತವೆ.
ಗುಂಡು ಕಿತ್ತವರೂ ಕೂಡುತ್ತವೆ.
ಗುಂಡು ಕಿತ್ತವರೂ ಕೂಡುತ್ತವೆ.

ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೂಡುತ್ತವೆ.
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು

ಅ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು
ಅದ್ಭುತವಾದವು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಕವು

ನನ್ನ ಅತ್ತೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸರಾಸಿಗೆ
ಮಾತೆ ತಿಳಿಸಿ ಗಮ್ಯ ಅಮ್ಮನನ್ನು ನಾನು ಬಿಡು
ಗಾಗಿ ಗುರಿಮಾಡಿದರು. ಈ ಮೊದಲಿನಿಂದ
ಅಮ್ಮನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೂಡಾ
ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಮಮತೆ ಇಲ್ಲ!"
ಎಂದನು ಪಿಂಗಲ.

"ನಿನ್ನ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಕಾರಣ ನೀನು
ಭಲ್ಲೂಕಕೇತು ಅವಾಹನೆಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಇಕೋ, ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು
ನಿನ್ನ ಮುಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಮ್ಮನು ಮರೆತ
ಮಂತ್ರ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ತರು" ಎಂದು ವಾದ್ಯವಾದನು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಈಗ ಅಮ್ಮನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಪಿಂಗಲನ
ಮುಂದೆ ಕೂಡಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮ್ಮನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ವಾದನು ತನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಒಂದು ಉಂಗುರವನ್ನು
ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು. "ಈ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಗೆ
ರೂಪಕಮಿಂದ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ನೀನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

ದರೂ ಗಮನಿಸಿ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೂಡಾ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ
ಉಂಗುರವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

"ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

ದಿನ ನಡೆದಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಅಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು
ನಿನ್ನ ತುಮಯ ದೂರವೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆನೆ
ಪ್ರಕೃತ ನಮಾ ಈ ಅತೀಶ್ವರನು ಮುಖ ಬಿಟ್ಟ
ಯಮಗುಣ ಶಿಫಾಯುಕ್ತಗೆ ಹೊಸವೊಂದಿ.
ತುಂಬತ ಕೈಯ್ಯಾ? "ಎಂದು ತುಳು ಮರಳಾ
ದಲ್ಲೇ ಮಿಂಗಳನ ಅನುಮತಿಗೂ ಎಲ್ಲವೆ ಅವನು
ಮುಯವಾಗಿ ಹೋದನು.

ಮಿಂಗಳನು ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ,
ತುಂಬತ ಕೈಯ್ಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ
ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯ
ಪಡುತ್ತ "ಮಿಂಗಳಾ! ಅದೇನು ಹೇಳಾ ನಿನಗೆ?"
ಯಾವುದೋ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ
ಅತ್ತು ತುಂಬತ ಹೇಳುವೆ! ನಿನ್ನ ದೇಶ ಮುಖ
ಮುಖ ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮಿಂಗಳನು ಕಿರುನಗು ಹೋದಿದ್ದು, "ಹಸನ್
ಗೋರಿಯವರೇ ಅದು ಎಷ್ಟು ದೂರವೋ ಯಾವ
ದಿಕ್ಕೋ ಅದೊಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ
ನಿಗುವಾದುದನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು
ಗೊತ್ತು. ತುಂಬತ ಅದೇ ಕಾರಣವೇ ಎಂಬ
ಗಲ್ಲಿನ ಅಚ್ಚಿಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ನನಗೆ
ಒಂದು ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೂ, ಮಹಾಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರೂ
ಮುಖ ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
6-1-1960, 3-1-1960 ಮತ್ತು 4-1-1960
ನುಸರಿಸಿ ಹೋದನು.

ಮುಖ ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ? ಅದೇ ಕಾರಣವೇ ಎಂಬ
ಗಲ್ಲಿನ ಅಚ್ಚಿಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ನನಗೆ
ಒಂದು ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೂ, ಮಹಾಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರೂ
ಮುಖ ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಭಲ್ಲೂಕೇಶವನು ಭಯಂಕರಾಕಾರವನ್ನು
ಮಾಡಿದ 1-1-1960 ಮತ್ತು 2-1-1960 ರ
ದಿನ ಕೂಡ ಅದೇ ದಿಕ್ಕಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ಮಿಂಗಳನು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಹಸನ್,
ನಿಮಗೆ ಇವನಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ
ಭಯಂಕರನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಂದ
ಈ ಭಯಂಕರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ
ಮುಖ ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹಸನ್" ಎಂದು ಮಿಂಗಳನು ಭಯಂಕರನ
ಹಗಲ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕುಳಿತು, "ಅಯ್ಯೋ, ಹಸನ್
ಗೋರಿಯವರೇ! ತುಂಬತ ಹೋಗುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ? ಅದೇ ಕಾರಣವೇ ಎಂಬ
ಗಲ್ಲಿನ ಅಚ್ಚಿಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ನನಗೆ
ಒಂದು ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೂ, ಮಹಾಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರೂ
ಮುಖ ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಗೊತ್ತಿರುವುದು
ದಿಕ್ಕಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಭಲ್ಲೂಕೇತುವಿನೊಂದಿಗೆ,
“ಭಲ್ಲೂಕೇತೂ ! ನನ್ನನ್ನು ಅವಂತಿ ನಗರದೊಳಗಿನ
ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಬಿಡವ್ಯಾ !” ಎಂದನು.

ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಭೂಮಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಒಂದು
ಹೊಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಸಾಗತೊಡಗಿದನು.
ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು, ನದಿಗಳನ್ನು, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿ
ದಾಟಿ, ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಿಂಗಲನನ್ನು
ಅವಂತಿ ನಗರದೊಳಗಿನ ಅವನ ಮನೆಯ ಸಮೀಪ
ದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಳಿಸಿದನು. ಪಿಂಗಲನು ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಗೆ ಅದ್ಭು-
ತವೆಂದು, ತೀರಾ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು
ನೋಡಿದೆ ಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಲನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ
ನಿಂತನು. ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ
ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೂರಗೆ ತೀರಾ ನಿತ್ರಾಣ
ಳಾಗಿರುವ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ
ಹೊಟ್ಟೆ ಮಗುಚಿಕೊಂಡು ಒಂದಿತು. ಉಕ್ಕುವ
ದುಃಖವನ್ನು ಮುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪಿಂಗಲನು
“ಅಮ್ಮಾ !” ಎಂದು ಕೂಗಿ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ
ಕುಳಿತು ಅಕ್ಕಿಕೊಂಡನು.

ತಾಯಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬೆರಗಾಗಿ, ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ
ಕುಮಾರನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು, “ಮಗನೇ ! ನನ್ನ
ಮುದ್ದು ಮಗನೇ ! ಕಣ್ಣಿನ ಕಂದಾ ! ಪಿಂಗಲಾ !
ನೀನು ಬದುಕಿಯೇ ಇರುವೆಯಾ ? ಆ ಹಾ !
ನಾನೆಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟವಂತಿಯೇ !...” ಎಂದು ಅಳಲು
ತೊಡಗಿದಳು.

ಪಿಂಗಲನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತ,
“ಅಮ್ಮಾ, ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
ಹಾಳು ಮೂಳು ಬುದ್ಧಿಯ ಅಣ್ಣಂದಿರು
ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅದನ್ನೇನು ಕೇಳುತ್ತಿಯವ್ವಾ ? ಅವರು ನಿನಗೆ
ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ರಾವನು ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ

ದ್ದಾನೆ. ಆ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕೈದರಾದಿಸಿ
ಲಾಗದೆ ಸರಣೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಈ ದೀನ ಸ್ಥಿತಿ ಏಕೆ ?
ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಧನವೂ, ಮಹತ್ವದ ಬೇಲವೂ
ಇದೆಯಷ್ಟೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಪಿಂಗಲ.

ತಾಯಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ಮುಗಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, “ಅಪ್ಪಾ, ಅವುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ರಾಜನು
ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಇಡಿದ್ದು...”
ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು ಹದಿನವನಿಗೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟ
ಮೇಲೆ, ಅಣ್ಣಂದಿರ ಪ್ರವರ್ತನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂ-
ದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಪಿಂಗಲನು ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲು
ಕಡಿದನು. “ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ
ಪಿಂಗಲನು ಕೋಪದಿಂದ ಸಡುಗಿಕೊಂಡನು.

“ಅಮ್ಮಾ ! ನಮ್ಮ ಅವಂತಿಯ ರಾಜ ಅಷ್ಟು
ದುಷ್ಟನೇ ! ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡದೆ
ಬಿಡಲಾರೆ !” ಎಂದು ಅವನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ

ಭಲ್ಲೂಕೇತುವನ್ನು ಕರೆದನು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಭಲ್ಲೂಕೇತು, "ಪ್ರಭೂ! ಏನವ್ವನ?" ಎಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತನು.

"ಭಲ್ಲೂಕೇತೂ! ಈ ಅವಂತಿ ನಗರದ ರಾಜನು ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅವರೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ರಾಜನ ಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಧನವನ್ನು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುಹಾಕಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ಚೀಲ ಕೂಡಾ ಅವನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ತುಡುಕಿ ತಂದುಬಿಡು" ಎಂದು ಅವನು ಕೊಟ್ಟನು ಪಿಂಗಳ.

"ಅವ್ವನೇ ಪ್ರಭೂ!" ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಮಾಯವಾಗಿ ಪಾತಾಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ರಾಜಭವನ ದೊಳಗೆ ಸೇರಿ, ಧನಾಗಾರದೊಳಗಿದ್ದ ಪೂರ್ತಿ ಧನವನ್ನೂ, ಮಹತ್ವದ ಚೀಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕಾರಾಗಾರದೊಳಗೆ ಹೋದನು.

ಭಯಂಕರ ರೂಪದ ಭಲ್ಲೂಕೇತುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ ಪಿಂಗಳನ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ಜೀವದತ್ತ, ಲಕ್ಷದತ್ತರು ಕಿಟ್ಟನೆ ಕಿರಿಚಿ, ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದರು. ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಕಂಕುಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು, ಬೆಟ್ಟದಂಥ ಧನದಾಕಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಕರ್ಷಿಸಿ ಹೊರಕೊಂಡು, ಪಿಂಗಳನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ! ಇದೋ ನಿನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರೇ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರು!" ಎಂದು ತುಡುಕಿ ನೆಲ್ಲಾ ಪಿಂಗಳನ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿದನು.

ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕುಮಾರರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸು ಪುತ್ರ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಅವರ ಮುಖಗಳಿಗೆ ನೀರು ಚಿಮಿಟಿ "ಅವ್ವಗಳಿರಾ! ಜೀವಾ! ಲಕ್ಷಾ!..." ಎನ್ನುತ್ತ ಕರೆದಳು.

ಮೆಲ್ಲನೆ ಜೀವದತ್ತ, ಲಕ್ಷದತ್ತರು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿದರು. ಇದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಾಯಿಯೂ ಪಿಂಗಳನೂ ಕಾಣಿಸಿದ ಕೊಡಲೇ, ಒಮ್ಮೆಗೇ ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಹಾರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪಕ್ಕಾತ್ನಾವದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತ, "ಅಮ್ಮಾ! ಪಿಂಗಳಾ! ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು! ಕ್ಷಮಿಸು. ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡಿ! ನಮಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಬಂತಪ್ಪಾ ಬಂತು! ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣ್ಣತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಅನುಭವಿಸಿದವು" ಎಂದರು. ಅವರ ದಿನ ಮುಖಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಒಸೆದ ಕೊಡಗಿತು. ಆದರೂ ತೀವನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ, ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ನಿಮ್ಮ ಬುರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀಚರು, ದ್ರೋಹಿಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ವನ್ಯ ಸೇವಕ ಭಲ್ಲೂಕೇತುವಿನಿಂದ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ

ಹುಗುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೋ ಸಹೋದರರೇಬ
ಪಾಕದಿಂದ, ಪುಣ್ಯವತಿಯಾದ ತಾಯಿಯ ಕರುಣ
ಅಂಶ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಂದಿಂತೆಂಬ ಗೌರವ
ದಿಂದ ಇಚ್ಛಿಸುವ ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿ
ಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ನನಗಾ
ಗಲಿ. ಅಮ್ಮನಿಗಾಗಲಿ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ
ದಿರೋ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡು ಬಿಡು ಮಾಡಿರು
ತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಜ !” ಎಂದನು.

“ ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮ, ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿ
ಬಂದಿದೆ !” ಎಂದರು ಜೀವದತ್ತ ಲಕ್ಷದತ್ತರು ಎಕ
ಕಂಕದಿಂದ.

ಪಿಂಗಲನು ಮಹಿಮೆಯ ಬೆಲವನ್ನು ತಾಯಿಗೆ
ಕೊಡುತ್ತಾ, “ ಊಟದ ಸಮಾಚಾರ ನೋಡಮ್ಮ !”
ಎಂದನು. ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು
ಕಳುಹಿಸಿ ಭಲ್ಲೂಕೇತುವನ್ನು ಕರೆದು “ ಭಲ್ಲೂಕ
ಕೇತೂ, ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಆ ಮರಗಳ
ಗುಂಪಿಯಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ನನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಬಿಡ
ಬೇಕು. ಆ ಭವನವು ಎಲ್ಲಿ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಂತಿ
ರಾಜಭವನವನ್ನು ಮಿಂಚಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಣ
ಬೇಕು. ಇದೇ ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ
ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ. ತಿಳಿಯಿತ ?” ಎಂದನು.

“ ಅಪ್ಪಣೆ, ಪ್ರಭೋ ! ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ
ರುವ ನನ್ನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಿಲ್ಪಿ
ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೋ ಅಂದರೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು
ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು
ಅಪ್ಪಣೆಯ ?” ಎಂದನು ಭಲ್ಲೂಕೇತು.

“ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಗಣ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ನಿಮ್ಮ ನೆಲ್ಲ
ನೋಡಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಾ ಬಿಡಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಅವಂತಿ
ನಗರದಲ್ಲಿರಲು ಹಕ್ಕಿ, ಹವಣೆ ಕೂಡಾ ಹೆದರಿಯಾವು.
ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಾ ನಗರ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದ ಮೇಲೆ
ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಲಿ ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ವಿಪರೀತವಾಗ
ಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾದ
ಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲಿ.
ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಭವನದ ಹೊರತು ಭವನ
ಕಟ್ಟುವವರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರಬಾರದು”
ಎಂದನು ಪಿಂಗಲ.

“ ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭೋ ! ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ
ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
ಹೇಳಿ. ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಲ್ಲೂಕೇತು
ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದನು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ)

